

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β

¹ ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαοὺλ καὶ Δαυὶδ ἀνέστρεψε τύπτων τὸν Ἀμαλήκ, καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν Σεκελάκ ἡμέρας δύο.

² καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαοὺλ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρωγότα, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

³ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ· πόθεν σὺ παραγίνῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ ἐγὼ διασέσωσμαι.

⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ· τίς ὁ λόγος οὗτος; ἀπάγγειλόν μοι. καὶ εἶπεν ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου καὶ πεπτώκασιν πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον· καὶ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανε.

⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ· πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ;

⁶ καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ· περιπτώματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουέ, καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἰππάρχαι συνῆψαν αὐτῷ.

⁷ καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶδε με καὶ ἐκάλεσέ με, καὶ εἶπα· ἰδοὺ ἐγώ.

⁸ καὶ εἶπέ μοι· τίς εἶ σύ; καὶ εἶπα·
Ἀμαληκίτης ἐγὼ εἰμι.

⁹ καὶ εἶπε πρὸς με· στήθῃ δὴ ἐπάνω μου καὶ
θανάτωσόν με, ὅτι κατέσχε με σκότος δεινόν,
ὅτι πᾶσα ἡ ψυχὴ μου ἐν ἐμοί.

¹⁰ καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσα
αὐτόν, ὅτι ᾔδειν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ τὸ
πεσεῖν αὐτόν· καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδῶνα τὸν ἐπὶ
τοῦ βραχίονος αὐτοῦ καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ
κυρίῳ μου ὧδε.

¹¹ καὶ ἐκράτησε Δαυὶδ τῶν ἱματίων αὐτοῦ
καὶ διέρρηξεν αὐτά, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ
μετ' αὐτοῦ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

¹² καὶ ἐκόψαντο καὶ ἔκλαυσαν καὶ
ἐνήστευσαν ἕως δείλης ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ
Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν
Ἰούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὅτι
ἐπλήγησαν ἐν ρομφαίᾳ. λαὸν Ἰοεῖπε Δαυὶδ τῷ
παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ· πόθεν εἶ
σύ; καὶ εἶπεν· υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου
Ἀμαληκίτου ἐγὼ εἰμι.

¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· πῶς οὐκ ἐφοβήθης
ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν
Κυρίου;

¹⁵ καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ ἐν τῶν παιδαρίων
αὐτοῦ καὶ εἶπε· προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ·
καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε.

¹⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Δαυὶδ· τὸ αἷμά σου
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, ὅτι στὸ στόμα σου

ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγων ὅτι, ἐγὼ
ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν Κυρίου.

¹⁷ Καὶ ἐθρήνησε Δαυὶδ τὸν θρῆνον τοῦτον
ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

¹⁸ καὶ εἶπε τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰούδα·
ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθοῦς.

¹⁹ Στήλωσον, Ἰσραήλ, ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων
ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν· πῶς ἔπесαν
δυνατοί;

²⁰ μὴ ἀναγγεῖλητε ἐν Γέθ καὶ μὴ
εὐαγγελίσθητε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκάλωνος,
μὴ ποτε εὐφρανθῶσι θυγατέρες ἀλλοφύλων,
μὴ ποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν
ἀπεριτμήτων.

²¹ ὄρη τὰ ἐν Γελβουὲ μὴ καταβάτω δρόσος
καὶ μὴ ὑετὸς ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν,
ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν,
θυρεὸς Σαοὺλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ.

²² ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ ἀπὸ
στάτος δυνατῶν τόξον Ἰωνάθαν οὐκ
ἀπесτράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ρομφαία
Σαοὺλ οὐκ ἀνέκαμψε κενή.

²³ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν, οἱ ἠγαπημένοι καὶ
ῥαῖοι, οὐ διακεχωρισμένοι, εὐπρεπεῖς ἐν τῇ
ζωῇ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ
διεχωρίσθησαν· ὑπὲρ ἀετοὺς κοῦφοι καὶ ὑπὲρ
λέοντας ἐκραταιώθησαν.

²⁴ θυγατέρες Ἰσραήλ, ἐπὶ Σαοὺλ κλαύσατε,
τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου
ὑμῶν, τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ
τὰ ἐνδύματα ὑμῶν.

²⁵ πῶς ἔπεςαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου· Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίας.

²⁶ ἀλγῶ ἐπὶ σοί, ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν· ὠραιώθης μοι σφόδρα, ἐθαυμαστώθῃ ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν.

²⁷ πῶς ἔπεςαν δυνατοὶ καὶ ἀπώλοντο σκευὴ πολεμικά;

2

¹ ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ λέγων· εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰούδα; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· ἀνάβηθι. καὶ εἶπε Δαυὶδ· ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν· εἰς Χεβρών.

² καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ εἰς Χεβρών καὶ ἀμφοτέραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινόομ ἡ Ἰεζραηλῖτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου,

³ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ κατῴκουν ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρών.

⁴ καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα. Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ λέγοντες· ὅτι οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τὸν Σαούλ.

⁵ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Δαυὶδ· εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν

κύριον ὑμῶν, ἐπὶ Σαοὺλ τὸν χριστὸν Κυρίου καὶ ἐθάψατε αὐτὸν καὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

⁶ καὶ νῦν ποιῆσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν, καί γε ἐγὼ ποιήσω μεθ' ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ ταῦτα, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ρῆμα τοῦτο·

⁷ καὶ νῦν κραταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοῦς, ὅτι τέθηκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαοὺλ, καί γε ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἶκος Ἰούδα ἐφ' ἑαυτὸν εἰς βασιλέα.

⁸ Καὶ Ἀβεννήρ υἱὸς Νῆρ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαοὺλ ἔλαβε τὸν Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαοὺλ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς Μαναῆμ

⁹ καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Γαλααδίτιν καὶ ἐπὶ τὸν Θασιρὶ καὶ ἐπὶ τὴν Ἰεζράελ καὶ ἐπὶ τὸν Ἐφραὶμ καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμὶν καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ.

¹⁰ τεσσαράκοντα ἐτῶν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ, ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσε, πληρὴν τοῦ οἴκου Ἰούδα, οἳ ἦσαν ὀπίσω Δαυίδ·

¹¹ καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι, ἃς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ.

¹² Καὶ ἐξῆλθεν Ἀβεννήρ υἱὸς Νῆρ καὶ οἱ παῖδες Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ ἐκ Μαναῆμ εἰς Γαβαὼν·

¹³ καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας καὶ οἱ παῖδες Δαυίδ ἐξήλθοσαν ἐκ Χεβρὼν καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαὼν ἐπὶ τὸ

αὐτό, καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τῇ κρήνῃ
ἐντεῦθεν, καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν.

¹⁴ καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς Ἰωάβ·
ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια καὶ
παιζάτωσαν ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ εἶπεν Ἰωάβ·
ἀναστήτωσαν.

¹⁵ καὶ ἀνέστησαν καὶ παρῆλθον ἐν ἀριθμῷ
τῶν παίδων Βενιαμὴν δώδεκα τῶν Ἰεβοσθὲ
υἱοῦ Σαοῦλ καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυίδ.

¹⁶ καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν
κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ μάχαιρα
αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ
πίπτουσι κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα
τοῦ τόπου ἐκείνου Μερὶς τῶν ἐπιβούλων, ἥ
ἐστὶν ἐν Γαβαών.

¹⁷ καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε
λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπταισεν
Ἀβεννήρ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον παίδων
Δαυίδ.

¹⁸ καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ Σαρουΐας,
Ἰωάβ καὶ Ἀβессὰ καὶ Ἀσαήλ, καὶ Ἀσαήλ
κοῦφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὥσεί μίαν δορκὰς ἐν
ἀγρῷ.

¹⁹ καὶ κατεδίωξεν Ἀσαήλ ὀπίσω Ἀβεννήρ
καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ
οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ κατόπισθεν Ἀβεννήρ.

²⁰ καὶ ἐπέβλεψεν Ἀβεννήρ εἰς τὰ ὀπίσω
αὐτοῦ καὶ εἶπεν· εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαήλ; καὶ
εἶπεν· ἐγὼ εἰμι.

²¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννήρ· ἔκλινον σὺ εἰς
τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ κάτασχε

σεαυτῷ ἐν τῶν παιδαρίων καὶ λαβὲ σεαυτῷ
τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν
Ἀσαήλ ἐκκλῖναι ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ.

²² καὶ προσέθετο ἔτι Ἀβεννήρ λέγων τῷ
Ἀσαήλ· ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε
εἰς τὴν γῆν· καὶ πῶς ἄρῳ τὸ πρόσωπόν μου
πρὸς Ἰωάβ;

²³ καὶ ποῦ ἐστι ταῦτα; ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωάβ
τὸν ἀδελφόν σου. καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ
ἀποστῆναι. καὶ τύπτει αὐτὸν Ἀβεννήρ ἐν τῷ
ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν ψόαν, καὶ
διεξῆλθε τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ
πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ.
καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου,
οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀσαήλ καὶ ἀπέθανε, καὶ
ὕφίστατο.

²⁴ καὶ κατεδίωξεν Ἰωάβ καὶ Ἀβεσσὰ ὀπίσω
Ἀβεννήρ· καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνε. καὶ αὐτοὶ
εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμάν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ
προσώπου Γαί, ὁδὸν ἔρημον Γαβαών.

²⁵ καὶ συναθροίζονται οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν οἱ
ὀπίσω Ἀβεννήρ καὶ ἐγενήθησαν εἰς
συνάντησιν μίαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν
βουνοῦ ἑνός.

²⁶ καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννήρ Ἰωάβ καὶ εἶπε· μὴ
εἰς νῆκος καταφάγεται ἡ ρομφαία; ἢ οὐκ
οἶδας ὅτι πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως
πότε οὐ μὴ εἴπης τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ
ὀπισθεν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν;

²⁷ καὶ εἶπεν Ἰωάβ· Ζῆ Κύριος, ὅτι εἰ μὴ
ἐλάλησας, διότι τότε ἐκ πρωϊόθεν ἀνέβη ἄν ὁ

λαὸς ἕκαστος κατόπισθεν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

²⁸ καὶ ἐσάλπισεν Ἰωάβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν.

²⁹ καὶ Ἀβεννήρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ διέβαιναν τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν παρατείνουσαν καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν.

³⁰ καὶ Ἰωάβ ἀνέστρεψεν ὀπισθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεννήρ καὶ συνήθροισε πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπεσκέπησαν τῶν παίδων Δαυὶδ ἑννεακαίδεκα ἄνδρες καὶ Ἀσαήλ.

³¹ καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμὶν τῶν ἀνδρῶν Ἀβεννήρ τριακοσίους ἐξήκοντα ἄνδρας παρ' αὐτοῦ.

³² καὶ αἵρουνσι τὸν Ἀσαήλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ. καὶ ἐπορεύθη Ἰωάβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ διέφασεν αὐτοῖς ἐν Χεβρών.

3

¹ ΚΑΙ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυὶδ· καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο, καὶ ὁ οἶκος Σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἡσθένει.

² Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ υἱοὶ ἐν Χεβρών,
καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμνὼν τῆς
Ἀχινόομ τῆς Ἰεζραηλίδος,

³ καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Δαλουΐα τῆς
Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος
Ἀβεσσαλώμ υἱὸς Μααχὰ θυγατρὸς Θολμὶ
βασιλέως Γεσίρ,

⁴ καὶ ὁ τέταρτος Ὀρνία υἱὸς Φεγγίθ, καὶ ὁ
πέμπτος Σαβατία τῆς Ἀβιτάλ,

⁵ καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραὰμ τῆς Αἰγλὰ γυναικὸς
Δαυίδ· οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυίδ ἐν Χεβρών.

⁶ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀνὰ
μέσον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
οἴκου Δαυίδ, καὶ Ἀβεννήρ ἦν κρατῶν τοῦ
οἴκου Σαοὺλ.

⁷ καὶ τῷ Σαοὺλ παλλακὴ Ρεσφὰ θυγάτηρ
Ἰάλ· καὶ εἶπεν Ἰεβοσθέ υἱὸς Σαοὺλ πρὸς
Ἀβεννήρ· τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν
τοῦ πατρός μου;

⁸ καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεννήρ περὶ τοῦ
λόγου τούτου τῷ Ἰεβοσθέ, καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ
πρὸς αὐτόν· μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγώ εἰμι;
ἐποίησα σήμερον ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου
Σαοὺλ τοῦ πατρός σου καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ
περὶ γνωρίμων καὶ οὐκ ἠύτομόλησα εἰς τὸν
οἶκον Δαυίδ· καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ' ἐμὲ σὺ ὑπὲρ
ἀδικίας γυναικὸς σήμερον;

⁹ τάδε ποιῆσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἀβεννήρ καὶ τάδε
προσθεῖη αὐτῷ, ὅτι καθὼς ὤμοσε Κύριος τῷ
Δαυίδ, ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ

¹⁰ περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαούλ, καὶ τοῦ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεέ.

¹¹ καὶ οὐκ ἠδυνάσθη ἔτι Ἰεβοσθὲ ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννήρ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν.

¹² Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεννήρ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ εἰς Θαιλάμ οὗ ἦν, παραχρῆμα λέγων· διάθου διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ χεὶρ μου μετὰ σοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ.

¹³ καὶ εἶπε Δαυίδ· καλῶς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην, πλην λόγον ἓνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ λέγων· οὐκ ὄψει τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχόλ θυγατέρα Σαούλ παραγινομένου σου ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.

¹⁴ καὶ ἐξαπέστειλε Δαυίδ πρὸς Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαούλ ἀγγέλους λέγων· ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχόλ, ἣν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων.

¹⁵ καὶ ἀπέστειλεν Ἰεβοσθὲ καὶ ἔλαβεν αὐτήν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, παρὰ Φαλτιήλ υἱοῦ Σελλῆς.

¹⁶ καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακίμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀβεννήρ· πορεύου, ἀνάστρεφε· καὶ ἀνέστρεψε.

¹⁷ καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ λέγων· χθὲς καὶ τρίτην

ἐζητεῖτε τὸν Δαυὶδ βασιλεύειν ἐφ' ὑμῶν·

¹⁸ καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε περὶ Δαυὶδ λέγων· ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυὶδ σῶσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

¹⁹ καὶ ἐλάλησεν Ἀβεννήρ ἐν τοῖς ὡσὶ Βενιαμίν. καὶ ἐπορεύθη Ἀβεννήρ τοῦ λαλήσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυὶδ εἰς Χεβρών πάντα, ὅσα ἤρρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν.

²⁰ Καὶ ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρών καὶ μετ' αὐτοῦ εἴκοσιν ἄνδρες. καὶ ἐποίησε Δαυὶδ τῷ Ἀβεννήρ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον.

²¹ καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυίδ· ἀναστήσομαι δὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν μου τὸν βασιλέα πάντα Ἰσραὴλ καὶ διαθήσομαι μετ' αὐτοῦ διαθήκην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου. καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἀβεννήρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ.

²² καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωάβ παρεγένοντο ἐκ τῆς ἐξοδίας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν· καὶ Ἀβεννήρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ.

²³ καὶ Ἰωάβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἦλθοσαν, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωάβ λέγοντες· ἔκει Ἀβεννήρ υἱὸς Νὴρ πρὸς Δαυίδ, καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ.

²⁴ καὶ εἰσῆλθεν Ἰωᾶβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε· τί τοῦτο ἐποίησας; ἰδοὺ ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς σέ, καὶ ἵνατί ἐξαπέσταλκας αὐτὸν καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ;

²⁵ ἢ οὐκ οἶδας τὴν κακίαν Ἀβεννήρ υἱοῦ Νήρ, ὅτι ἀπατῆσαι σε παρεγένετο καὶ γνῶναι τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου καὶ γνῶναι ἅπαντα, ὅσα σὺ ποιεῖς;

²⁶ καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωᾶβ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβεννήρ ὀπίσω, καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Σεειράμ· καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει.

²⁷ καὶ ἐπέστρεψε τὸν Ἀβεννήρ εἰς Χεβρών, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωᾶβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν ἐνεδρεύων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψόαν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαήλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωᾶβ.

²⁸ Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα καὶ εἶπεν· ἄθῶός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ Κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβεννήρ υἱοῦ Νήρ·

²⁹ καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωᾶβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκλείποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωᾶβ γονορρυῆς καὶ λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλης καὶ πίπτων ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις.

³⁰ Ἰωᾶβ δὲ καὶ Ἀβессα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαπαρετηροῦντο τὸν Ἀβεννήρ ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσε τὸν Ἀσαήλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν, ἐν τῷ πολέμῳ.

³¹ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ· διαρρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν Ἀβεννήρ· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης.

³² καὶ θάπτουσι τὸν Ἀβεννήρ ἐν Χεβρών· καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννήρ.

³³ καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννήρ καὶ εἶπεν· εἰ κατὰ τὸν θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννήρ;

³⁴ αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν, οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις· οὐ προσήγαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπесας. καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτόν.

³⁵ καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς περιδειπνῆσαι τὸν Δαυὶδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας, καὶ ὤμοσε Δαυὶδ λέγων· τάδε ποιῆσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος, οὐ μὴ γεύσωμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τινος.

³⁶ καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαός, καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα, ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

³⁷ καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νήρ.

³⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· οὐκ οἶδατε ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραὴλ;

³⁹ καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι συγγενὴς σήμερον καὶ

καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως; οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρουΐας σκληρότεροί μού εἰσιν· ἀποδῶ Κύριος τῷ ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

4

¹ ΚΑΙ ἤκουσεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαούλ ὅτι τέθνηκεν Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ ἐν Χεβρών, καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρείθησαν.

² καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμμάτων τῷ Ἰεβοσθὲ υἱῷ Σαούλ, ὄνομα τῷ ἐνὶ Βαανὰ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ρηχάβ, υἱοὶ Ρεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν· ὅτι Βηρώθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν,

³ καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηθωραῖοι εἰς Γεθθαΐμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

⁴ καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ Σαούλ υἱὸς πεπληγῶς τοὺς πόδας· υἱὸς ἐτῶν πέντε οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰεζραήλ, καὶ ἦρεν αὐτὸν ἡ τιθηνὸς αὐτοῦ καὶ ἔφυγε, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὸν καὶ ἀναχωρεῖν, καὶ ἔπεσε καὶ ἐχωλάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθέ.

⁵ καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ρεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου Ρεκχὰ καὶ Βαανὰ καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Ἰεβοσθέ. καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας,

⁶ καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθαιρε πυροὺς καὶ ἐνύσταξε καὶ ἐκάθευδε, καὶ Ρεκχὰ καὶ Βαανὰ οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον

⁷ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον, καὶ Ἰεβοσθὲ ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ, καὶ τύπτουσιν αὐτὸν καὶ θανατοῦσι καὶ ἀφαιροῦσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα.

⁸ καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρών καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὃς ἐζήτει τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἐκ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ.

⁹ καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ρεκχὰ καὶ τῷ Βαανὰ ἀδελφῷ αὐτοῦ υἱοῖς Ρεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ζῇ Κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως,

¹⁰ ὅτι ὁ ἀπαγγέλλας μοι ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα αὐτὸν ἐν Σεκελάκ, ᾧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια.

¹¹ καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς

ἐκ τῆς γῆς.

¹² καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτούς καὶ κολοβοῦσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτούς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρών· καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νήρ.

5

¹ ΚΑΙ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρών καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἰδοὺ ὅστ᾽ σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς·

² καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαοὺλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν, σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς σέ· σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

³ καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών, καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρών ἐνώπιον Κυρίου, καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ.

⁴ υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυὶδ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν,

⁵ ἐπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τριάκοντα τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

⁶ Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν. καὶ ἐρρέθη τῷ Δαυίδ· οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε, ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ λέγοντες ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυὶδ ὧδε.

⁷ καὶ κατελάβετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιών (αὕτη ἡ πόλις τοῦ Δαυίδ).

⁸ καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἀπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυίδ· διὰ τοῦτο ἐροῦσι· τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου.

⁹ καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυίδ· καὶ ὠκοδόμησεν αὐτὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

¹⁰ καὶ διεπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ.

¹¹ καὶ ἀπέστειλε Χειρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ τέκτονας ξύλων καὶ τέκτονας λίθων καὶ ὠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυίδ.

¹² καὶ ἔγνω Δαυὶδ ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἐπηρεθῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

¹³ καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ Ἱερουσαλὴμ μετὰ τὸ ἐλθεῖν

αὐτὸν ἐκ Χεβρών, καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες.

¹⁴ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ· Σαμμοὺς καὶ Σωβάβ καὶ Νάθαν καὶ Σαλωμών

¹⁵ καὶ Ἐβεάρ καὶ Ἐλισοὺς καὶ Ναφέκ καὶ Ἰεφιεῖς

¹⁶ καὶ Ἐλισαμὰ καὶ Ἐλιδαὲ καὶ Ἐλιφαλάθ, Σαμαέ, Ἰεσσιβάθ, Νάθαν, Γαλαμαάν, Ἰεβαάρ, Θεησοῦς, Ἐλιφαλάτ, Ναγέδ, Ναφέκ, Ἰωνάθαν, Λεασαμύς, Βααλιμάθ, Ἐλιφαάθ.

¹⁷ Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισται Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυίδ· καὶ ἤκουσε Δαυὶδ καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχὴν.

¹⁸ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παραγίνονται καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων

¹⁹ καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου λέγων· εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυίδ· ἀνάβαινε, ὅτι παραδιδούς παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου.

²⁰ καὶ ἦλθε Δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν καὶ ἔκοψε τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ, καὶ εἶπε Δαυίδ· διέκοψε Κύριος τοὺς ἐχθροὺς ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐμοῦ, ὥς διακόπτεται ὕδατα· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Ἐπάνω διακοπῶν.

²¹ καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἐλάβοσαν αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ οἱ

ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ.

²² καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι τοῦ ἀναβῆναι καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Τιτάνων.

²³ καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου καὶ εἶπε Κύριος· οὐκ ἀναβήσῃ εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τοῦ Κλαυθμῶνος·

²⁴ καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἄλσους τοῦ Κλαυθμῶνος, τότε καταβήσῃ πρὸς αὐτούς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται Κύριος ἔμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων.

²⁵ καὶ ἐποίησε Δαυὶδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαὼν ἕως τῆς γῆς Γαζηρά.

6

¹ ΚΑΙ συνήγαγεν ἔτι Δαυὶδ πάντα νεανίαν ἐξ Ἰσραὴλ, ὡς ἐβδομήκοντα χιλιάδας.

² καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰούδα ἐν ἀναβάσει τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων καθημένου ἐπὶ τῶν Χερουβὶν ἐπ' αὐτῆς.

³ καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐφ' ἧμαξαν καινὴν καὶ ἥραν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδᾶβ τοῦ ἐν τῷ βουνῷ· καὶ Ὁζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμιναδᾶβ ἤγον τὴν ἧμαξαν σὺν τῇ κιβωτῷ,

⁴ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο
ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ.

⁵ καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ παίζοντες
ἐνώπιον Κυρίου ἐν ὀργάνοις ἡρμωσμένοις ἐν
ἰσχύϊ, καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν
νάβλαις καὶ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις
καὶ ἐν αὐλοῖς.

⁶ καὶ παραγίνονται ἕως ἄλλω Ναχών, καὶ
ἐξέτεινεν Ὁζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ κατασχεῖν αὐτὴν καὶ
ἐκράτησεν αὐτὴν, ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ
μόσχος.

⁷ καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος τῷ Ὁζά, καὶ
ἔπαισεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Θεός, καὶ ἀπέθανεν
ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ.

⁸ καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διέκοψε
Κύριος διακοπὴν ἐν τῷ Ὁζά· καὶ ἐκλήθη ὁ
τόπος ἐκεῖνος Διακοπὴ Ὁζὰ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.

⁹ καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων· πῶς εἰσελεύσεται πρὸς
με ἡ κιβωτὸς Κυρίου;

¹⁰ καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυὶδ τοῦ ἐκκλῖναι
πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου εἰς
τὴν πόλιν Δαυίδ, καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυὶδ
εἰς οἶκον Ἀβεδδαρὰ τοῦ Γεθθαίου.

¹¹ καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰς
οἶκον Ἀβεδδαρὰ τοῦ Γεθθαίου μῆνας τρεῖς·
καὶ εὐλόγησε Κύριος ὅλον τὸν οἶκον
Ἀβεδδαρὰ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.

¹² καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ λέγοντες·
εὐλόγησε Κύριος τὸν οἶκον Ἀβεδδαρὰ καὶ
πάντα τὰ αὐτοῦ ἕνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν
τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Ἀβεδδαρὰ εἰς τὴν
πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ.

¹³ καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ αἵροντες τὴν
κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ καὶ θῦμα μόσχος καὶ
ἄρνες.

¹⁴ καὶ Δαυὶδ ἀνεκρούετο ἐν ὀργάνοις
ἡρμωμένοις ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὁ Δαυὶδ
ἐνδεδυκὼς στολὴν ἔξαλλον.

¹⁵ καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ
ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν Κυρίου μετὰ κρουγῆς
καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.

¹⁶ καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης
ἕως πόλεως Δαυὶδ καὶ Μελχὼλ ἡ θυγάτηρ
Σαοὺλ διέκυπτε διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδε τὸν
βασιλέα Δαυὶδ ὀρχούμενον καὶ
ἀνακρουόμενον ἐνώπιον Κυρίου καὶ
ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

¹⁷ καὶ φέρουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ
ἀνέθησαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς
μέσον τῆς σκηνῆς, ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυὶδ· καὶ
ἀνήνεγκε Δαυὶδ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον
Κυρίου καὶ εἰρηνικάς.

¹⁸ καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ συναναφέρων τὰς
ὀλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικάς καὶ
εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου τῶν
δυνάμεων.

¹⁹ καὶ διεμέρισε παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν

τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν ἕως
Βηρσαβεὲ καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός,
ἐκάστω κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην καὶ
λάγανον ἀπὸ τηγάνου· καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ
λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

²⁰ καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν
οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε Μελχὼλ ἡ θυγάτηρ
Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εὐλόγησεν
αὐτὸν καὶ εἶπε· τί δεδοξασται σήμερον ὁ
βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκαλύφθη σήμερον ἐν
ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων αὐτοῦ,
καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἰς τῶν
ὀρχουμένων;

²¹ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελχὼλ· ἐνώπιον
Κυρίου ὀρχήσομαι· εὐλογητὸς Κύριος, ὃς
ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ
πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ καταστήσαί με
εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
Ἰσραὴλ· καὶ παίζομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον
Κυρίου

²² καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως καὶ
ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ μετὰ
τῶν παιδισκῶν, ὧν εἶπας με μὴ δοξασθῆναι.

²³ καὶ τῇ Μελχὼλ θυγατρὶ Σαοὺλ οὐκ
ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ
ἀποθανεῖν αὐτήν.

7

¹ ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ Κύριος

κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ,

² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην· ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ κάθεται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.

³ καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα· πάντα, ὅσα ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, βάδιζε καὶ ποίει, ὅτι Κύριος μετὰ σοῦ.

⁴ καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ρῆμα Κυρίου πρὸς Νάθαν λέγων·

⁵ πορεύου, καὶ εἰπὸν πρὸς τὸν δοῦλόν μου Δαβίδ· τάδε λέγει Κύριος· οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με·

⁶ ὅτι οὐ κατώκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἡμῶν ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ,

⁷ ἐν πᾶσιν, οἷς διῆλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ, ᾧ ἐνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ λέγων· ἵνατί οὐκ ᾤκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον;

⁸ καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαβίδ· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων τοῦ εἶναί σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ

⁹ καὶ ἡμῶν μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν, οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξωλόθρευσά πάντας τοὺς ἐχθρούς σου

ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐποίησά σε
ὄνομαστὸν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν
ἐπὶ τῆς γῆς.

¹⁰ καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ
Ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ
κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐ
μεριμνήσει οὐκέτι, καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς
ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν καθὼς ἀπ'
ἀρχῆς,

¹¹ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν, ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ
τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ
πάντων τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἀπαγγελεῖ σοι
Κύριος ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ.

¹² καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου
καὶ κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ
ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, ὃς ἔσται
ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ.

¹³ αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί
μου, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς
τὸν αἰῶνα.

¹⁴ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς
ἔσται μοι εἰς υἱόν· καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία
αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ράβδῳ ἀνδρῶν
καὶ ἐν ἀφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων·

¹⁵ τὸ δὲ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ'
αὐτοῦ, καθὼς ἀπέστησα ἀφ' ὧν ἀπέστησα ἐκ
προσώπου μου.

¹⁶ καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιόν μου. καὶ
ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν

αἰῶνα.

¹⁷ κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυίδ.

¹⁸ καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυίδ καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον Κυρίου καὶ εἶπε· τίς εἰμι ἐγώ, Κύριέ μου Κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἠγάπησάς με ἕως τούτων;

¹⁹ καὶ κατεσμικρύνθη μικρὸν ἐνώπιόν σου, Κύριέ μου Κύριε. καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν· οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου, Κύριέ μου Κύριε.

²⁰ καὶ τί προσθήσει Δαυίδ ἔτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σε; καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δοῦλόν σου, Κύριέ μου Κύριε.

²¹ διὰ τὸν λόγον σου πεποίηκας, καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην ταύτην γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου

²² ἕνεκεν τοῦ μεγαλῦναί σε, Κύριέ μου Κύριε, ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σὺ καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλην σοῦ ἐν πᾶσιν, οἷς ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν.

²³ καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ; ὡς ὠδήγησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαόν, τοῦ θέσθαι σε ὄνομα, τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν, τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὓς ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου, ἔθνη καὶ σκηνώματα;

²⁴ καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ εἰς λαὸν ἕως αἰῶνος, καὶ σύ, Κύριε,

ἐγένου αὐτοῖς εἰς Θεόν.

²⁵ καὶ νῦν, Κύριέ μου Κύριε, τὸ ρῆμα, ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, πίστωσον ἕως τοῦ αἰῶνος, Κύριε παντοκράτωρ Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας,

²⁶ μεγαλυνθεῖη τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος.

²⁷ Κύριε παντοκράτωρ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὥτίον τοῦ δούλου σου, λέγων· οἶκον οἰκοδομήσω σοι· διὰ τοῦτο εὔρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἐαυτοῦ τοῦ προσεύξασθαι πρὸς σε τὴν προσευχὴν ταύτην.

²⁸ καὶ νῦν, Κύριέ μου Κύριε, σὺ εἶ ὁ Θεός, καὶ οἱ λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα·

²⁹ καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου, ὅτι σύ, Κύριέ μου Κύριε, ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

8

¹ ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς· καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἄλλοφύλων.

² καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν Μωὰβ καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίοις κοιμίσας

αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι, καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐζώγρησε, καὶ ἐγένετο Μωὰβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια.

³ καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζὰρ υἱὸν Ραάβ, βασιλέα Σουβά, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.

⁴ καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἄρματα καὶ ἐπτὰ χιλιάδας ἱππέων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν, καὶ παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα καὶ ὑπελίπετο ἑαυτῷ ἑκατὸν ἄρματα.

⁵ καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκοῦ βοηθῆσαι τῷ Ἀδρααζὰρ βασιλεῖ Σουβά, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι δύο χιλιάδας ἀνδρῶν.

⁶ καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια. καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν, οἷς ἐπορεύετο.

⁷ καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς, οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν παίδων τῶν Ἀδρααζὰρ βασιλέως Σουβά, καὶ ἠνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐν ἡμέραις Ροβοὰμ υἱοῦ Σολομῶντος.

⁸ καὶ ἐκ τῆς Μασβὰκ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ Ἀδρααζὰρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα· ἐν αὐτῷ

ἐποίησε Σολομῶν τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῇν καὶ τοὺς στύλους καὶ τοὺς λουτήρας καὶ πάντα τὰ σκεύη.

⁹ καὶ ἤκουσε Θεοῦ ὁ βασιλεὺς Ἡμᾶθ ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀδρααζάρ,

¹⁰ καὶ ἀπέστειλε Θεοῦ Ἰεδδουράν τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν Ἀδρααζάρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, ὅτι ἀντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρααζάρ, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἦσαν σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ σκεύη χαλκᾶ.

¹¹ καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ χρυσοῦ, οὗ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, ὧν κατεδυνάστευσεν,

¹² ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐκ τῆς Μωᾶβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαλήκ καὶ ἐκ τῶν σκύλων Ἀδρααζάρ υἱοῦ Ραὰβ βασιλέως Σουβά.

¹³ καὶ ἐποίησε Δαυὶδ ὄνομα· καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπειν αὐτὸν ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γεβελὲμ εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας.

¹⁴ καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ φρουράν, ἐν πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι δοῦλοι τῷ βασιλεῖ. καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν, οἷς ἐπορεύετο.

¹⁵ καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ. καὶ ἦν Δαυὶδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.

¹⁶ καὶ Ἰωᾶβ υἱὸς Σαρουΐας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς

καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιὰδ ἐπὶ τῶν
ὑπομνημάτων,

¹⁷ καὶ Σαδούκ υἱὸς Ἀχιτῶβ καὶ Ἀχιμέλεχ
υἱὸς Ἀβιάθαρ ἱερεῖς, καὶ Ἀσὰ ὁ γραμματεὺς,

¹⁸ καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ σύμβουλος, καὶ
ὁ Χελεθθὶ καὶ ὁ Φελεττί· καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ
ἀυλάρχαι ἦσαν.

9

¹ ΚΑΙ εἶπε Δαυίδ· εἰ ἔστιν ἔτι
ὑπολελειμμένος ἐν τῷ οἴκῳ Σαοὺλ καὶ
ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἕνεκεν Ἰωνάθαν;

² καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαοὺλ ἦν παῖς, καὶ
ὄνομα αὐτῷ Σιβὰ, καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς
Δαυίδ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς· σὺ εἶ
Σιβὰ; καὶ εἶπεν· ἐγὼ δοῦλος σός.

³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· εἰ ὑπολέλειπται ἐκ
τοῦ οἴκου Σαοὺλ ἔτι ἀνὴρ καὶ ποιήσω μετ'
αὐτοῦ ἔλεος Θεοῦ; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν
βασιλέα· ἔτι ἐστὶν υἱὸς τῷ Ἰωνάθαν
πεπληγὸς τοὺς πόδας.

⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ποῦ οὗτος; καὶ εἶπε
Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχὶρ
υἱοῦ Ἀμιήλ ἐκ τῆς Λαδάβαρ.

⁵ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ
ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιήλ
ἐκ τῆς Λαδάβαρ.

⁶ καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθὲ υἱὸς
Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ
καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ

προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ·
Μεμφιβοσθὲ· καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου.

⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ· μὴ φοβοῦ, ὅτι ποιῶν
ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ Ἰωνάθαν τὸν
πατέρα σου καὶ ἀποκαταστήσω σοι πάντα
ἀγρὸν Σαοὺλ πατρὸς τοῦ πατρός σου, καὶ σὺ
φραγὴ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διαπαντός.

⁸ καὶ προσεκύνησε Μεμφιβοσθὲ καὶ εἶπε·
τίς εἰμι ὁ δοῦλός σου, ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν
κύνα τὸν τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί;

⁹ καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Σιβὰ τὸ
παιδάριον Σαοὺλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· πάντα
ὅσα ἐστὶ τῷ Σαοὺλ καὶ ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου·

¹⁰ καὶ ἐργᾷ αὐτῷ τὴν γῆν, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου
καὶ οἱ δοῦλοί σου, καὶ εἰσοίσσεις τῷ υἱῷ τοῦ
κυρίου σου ἄρτους, καὶ ἔδεται αὐτούς· καὶ
Μεμφιβοσθὲ υἱὸς τοῦ κυρίου σου φάγεται
διαπαντὸς ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου. (καὶ
τῷ Σιβὰ ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοὶ καὶ εἴκοσι
δοῦλοι).

¹¹ καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα· κατὰ
πάντα, ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ
βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὕτω ποιήσει ὁ
δοῦλός σου· καὶ Μεμφιβοσθὲ ἦσθιεν ἐπὶ τῆς
τραπέζης Δαυὶδ καθὼς εἷς τῶν υἱῶν αὐτοῦ
τοῦ βασιλέως.

¹² καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς μικρὸς ἦν, καὶ
ὄνομα αὐτῷ Μιχά. καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις
τοῦ οἴκου Σιβὰ δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθὲ.

¹³ καὶ Μεμφιβοσθὲ κατῶκει ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως αὐτὸς διαπαντὸς ἦσθιε· καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροισι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

10

¹ ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

² καὶ εἶπε Δαυὶδ· ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀννῶν υἱοῦ Ναάς, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἔλεος· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών.

³ καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμών πρὸς Ἀννῶν τὸν κύριον αὐτῶν· μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου, ὅτι ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; ἀλλ' οὐχὶ ὅπως ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτήν καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτήν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σε;

⁴ καὶ ἔλαβεν Ἀννῶν τοὺς παῖδας Δαυὶδ καὶ ἐξύρῃσε τοὺς πώγωνας αὐτῶν καὶ ἀπέκοψε τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχυίων αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.

⁵ καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἡτιμασμένοι σφόδρα· καὶ

εἶπεν ὁ βασιλεύς· καθίσατε ἐν Ἱεριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπιστραφήσεσθε.

⁶ καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμών, ὅτι κατησχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυίδ, καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμών καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθραὰμ καὶ τὴν Συρίαν Σουβά, εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλέα Μααχά, χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστώβ, δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

⁷ καὶ ἤκουσε Δαυίδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν, τοὺς δυνατοὺς.

⁸ καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμών καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πύλης Συρίας Σουβά καὶ Ροὼβ καὶ Ἰστώβ καὶ Μααχὰ μόνοι ἐν ἀγρῷ.

⁹ καὶ εἶδεν Ἰωάβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου, ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξεναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὀπισθεν, καὶ ἐπελέξατο ἐκ πάντων τῶν νεανιῶν Ἰσραήλ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας Συρίας.

¹⁰ καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμών.

¹¹ καὶ εἶπεν· ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἔσσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν, καὶ ἐὰν κραταιωθῶσιν υἱοὶ Ἀμμών ὑπὲρ σέ, καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε·

¹² ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν

όφθαλμοῖς αὐτοῦ.

¹³ καὶ προσῆλθεν Ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

¹⁴ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδαν ὅτι ἔφυγε Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσὰ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλήμ.

¹⁵ καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραήλ, καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

¹⁶ καὶ ἀπέστειλεν Ἀδρααζάρ καὶ συνήγαγε τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμάκ, καὶ παρεγένοντο εἰς Αἰλάμ, καὶ Σωβὰκ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζάρ ἔμπροσθεν αὐτῶν.

¹⁷ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυίδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ παρεγένετο εἰς Αἰλάμ· καὶ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυίδ, καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ.

¹⁸ καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ, καὶ ἀνεΐλε Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἄρματα καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἱππέων· καὶ τὸν Σωβὰκ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

¹⁹ καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι Ἀδρααζάρ ὅτι ἔπταισαν ἔμπροσθεν Ἰσραήλ, καὶ ἠύτομόλησαν μετὰ Ἰσραὴλ καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς. καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν.

11

¹ ΚΑΙ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαντοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἰωάβ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν πάντα Ἰσραήλ, καὶ διέφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ραββάθ· καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

² καὶ ἐγένετο πρὸς ἐσπέραν καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ εἶδε γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα.

³ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐζήτησε τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν· οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεὲ θυγάτηρ Ἑλιὰβ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου;

⁴ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ αὐτὴ ἀγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

⁵ καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνή· καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω.

⁶ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ λέγων· ἀπόστειλον πρὸς με τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον· καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ τὸν Οὐρίαν πρὸς Δαυίδ.

⁷ καὶ παραγίνεται Οὐρίας καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰωάβ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λαοῦ καὶ εἰς

εἰρήνην τοῦ πολέμου.

⁸ καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Οὐρίᾳ· κατάρηθι εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νύψαι τοὺς πόδας σου· καὶ ἐξῆλθεν Οὐρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως.

⁹ καὶ ἐκοιμήθη Οὐρίας παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

¹⁰ καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυίδ λέγοντες, ὅτι οὐ κατέβη Οὐρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν· οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ; τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου;

¹¹ καὶ εἶπεν Οὐρίας πρὸς Δαυίδ· ἡ κιβωτὸς καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωάβ καὶ οἱ δούλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσι· καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικός μου; πῶς; ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ποιήσω τὸ ρῆμα τοῦτο.

¹² καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν· κάθισον ἐνταῦθα καὶ γε σήμερον, καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε. καὶ ἐκάθισεν Οὐρίας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἐπαύριον.

¹³ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυίδ, καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπιε καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν ἐσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη.

14 καὶ ἐγένετο πρωΐ καὶ ἔγραψε Δαυὶδ βιβλίον πρὸς Ἰωάβ καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Οὐρίου.

15 καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ λέγων· εἰσάγαγε τὸν Οὐρίαν ἐξ ἐναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ, καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεται ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθανεῖται.

16 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσσειν Ἰωάβ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἔθηκε τὸν Οὐρίαν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἦδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ.

17 καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰωάβ, καὶ ἔπесαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυίδ, καὶ ἀπέθανε καὶ γε Οὐρίας ὁ Χετταῖος.

18 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυίδ πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα

19 καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων· ἐν τῷ συντελέσαι πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα

20 καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῇ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ εἴπῃ σοι· τί ὅτι ἤγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμῆσαι; οὐκ ἦδειτε ὅτι τοξεύσουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους;

21 τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ υἱοῦ Νήρ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψε κλάσμα μύλου ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ ἄνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; καὶ ἐρεῖς· καί γε ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.

²² καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντα, ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωάβ πάντα τὰ ρήματα τοῦ πολέμου. καὶ ἐθυμώθη Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολεμῆσαι; οὐκ ἤδειτε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τείχους; τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος;

²³ καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυὶδ ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες καὶ ἐξῆλθαν ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης,

²⁴ καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς τοὺς παῖδάς σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανον τῶν παίδων τοῦ βασιλέως, καί γε ὁ δοῦλος σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.

²⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον· τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωάβ· μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ρῆμα τοῦτο, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως φάγεται ἡ μάχαιρα· κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου εἰς τὴν πόλιν καὶ κατὰσπασον αὐτήν καὶ κραταίωσον αὐτήν.

²⁶ καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Οὐρίου ὅτι ἀπέθανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

²⁷ καὶ διῆλθε τὸ πένθος καὶ ἀπέστειλε

Δαυίδ, καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναικα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ρῆμα, ὃ ἐποίησε Δαυίδ, ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

12

¹ ΚΑΙ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Νάθαν τὸν προφήτην πρὸς Δαυίδ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ, εἷς πλούσιος, καὶ εἷς πέννης·

² καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποίμνια καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα,

³ καὶ τῷ πένητι οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀμνὰς μία μικρά, ἣν ἐκτήσατο καὶ περιεποίησατο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὴν καὶ ἡδρύνθη μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιε καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινε καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδε καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ·

⁴ καὶ ἦλθε πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ, καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὁδοιπόρῳ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν.

⁵ καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυὶδ σφόδρα τῷ ἀνδρί, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν· ζῇ Κύριος, ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο

⁶ καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτίσει ἐπταπλασίονα, ἀνθ' ὧν ὅτι ἐποίησε τὸ ρῆμα τοῦτο καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο.

7 καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυίδ· σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἐγὼ εἰμι ὁ χρίσας σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ εἰμι ἐρρυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαοὺλ

8 καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα· καὶ εἰ μικρόν ἐστι, προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα.

9 τί ὅτι ἐφάυλισας τὸν λόγον Κυρίου τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ρομφαίᾳ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ρομφαίᾳ υἱῶν Ἀμμών.

10 καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ρομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ Οὐρίου τοῦ Χετταίου τοῦ εἶναί σοι εἰς γυναῖκα.

11 τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σὲ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου καὶ λήψομαι τὰς γυναῖκάς σου κατ' ὀφθαλμούς σου καὶ δώσω τῷ πλησίον σου, καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τούτου·

12 ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῆ, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ρῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου τούτου.

13 καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν· ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ. καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυίδ· καὶ

Κύριος παρεβίβασε τὸ ἀμάρτημά σου, οὐ μὴ ἀποθάνης·

¹⁴ πλὴν ὅτι παροργίζων παρώργισας τοὺς ἐχθροὺς Κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ, καὶ γέ οἱ υἱός σου ὁ τεχθεὶς σοι θανάτῳ ἀποθανεῖται.

¹⁵ καὶ ἀπῆλθε Νάθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἔθραυσε Κύριος τὸ παιδίον, ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου τῷ Δαυίδ, καὶ ἠρρώστησε.

¹⁶ καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸν Θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου, καὶ ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστείαν καὶ εἰσῆλθε καὶ ἠύλισθη ἐν σάκκῳ ἐπὶ τῆς γῆς.

¹⁷ καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἠθέλησε καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον.

¹⁸ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, ὅτι εἶπαν· ἰδοὺ ἐν τῷ τῷ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς ἡμῶν· καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον; καὶ ποιήσει κακά.

¹⁹ καὶ συνῆκε Δαυὶδ ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσι, καὶ ἐνόησε Δαυὶδ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· εἰ τέθνηκε τὸ παιδάριον; καὶ εἶπαν· τέθνηκε.

²⁰ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐλούσατο καὶ ἠλείψατο καὶ ἥλλαξε τὰ ἱμάτια

αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἤτησεν ἄρτον φαγεῖν καὶ παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἔφαγε.

²¹ καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· τί τὸ ρῆμα τοῦτο, ὃ ἐποίησας ἕνεκα τοῦ παιδαρίου; ἔτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἡγρύπνεις, καὶ ἡνίκα ἀπέθανε τὸ παιδάριον, ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας;

²² καὶ εἶπε Δαυίδ· ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα, ὅτι εἶπα· τίς οἶδεν εἰ ἐλεήσει με Κύριος καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον;

²³ καὶ νῦν τέθνηκεν· ἵνατί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω; μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτόν ἔτι; ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς με.

²⁴ καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ Βηρσαβεὲ τὴν γυναικα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμών, καὶ Κύριος ἡγάπησεν αὐτόν.

²⁵ καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεδεδί, ἕνεκεν Κυρίου.

²⁶ Καὶ ἐπολέμησεν Ἰωάβ ἐν Ραββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ κατέλαβε τὴν πόλιν τῆς βασιλείας.

²⁷ καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ καὶ εἶπεν· ἐπολέμησα ἐν Ραββὰθ καὶ

κατελαβόμενην τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων·

²⁸ καὶ νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ προκαταλαβοῦ αὐτήν, ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν.

²⁹ καὶ συνήγαγε Δαυὶδ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθη εἰς Ραββὰθ καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατελάβετο αὐτήν.

³⁰ καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ καὶ λίθου τιμίου, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυίδ· καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα.

³¹ καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ ὑποτομεῦσι σιδηροῖς καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθείου· καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν Ἀμμών. καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλήμ.

13

¹ ΚΑΙ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβессαλὼμ υἱῷ Δαυίδ ἀδελφῇ καλῇ τῷ εἶδει σφόδρα, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ, καὶ ἡγάπησεν αὐτήν Ἀμνὼν υἱὸς Δαυίδ.

² καὶ ἐθλίβετο Ἀμνὼν ὥστε ἀρρωστεῖν διὰ Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὕτη, καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀμνὼν τοῦ ποιῆσαί τι αὐτῇ.

³ καὶ ἦν τῷ Ἀμνὼν ἐταῖρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωναδάβ, υἱὸς Σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ Δαυίδ· καὶ Ἰωναδάβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα.

⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενής, υἱὲ τοῦ βασιλέως, τὸ πρῶϊ πρῶϊ; οὐκ ἀπαγγέλλεις μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμνὼν· Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ.

⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδάβ· κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου καὶ ψωμισάτω με καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.

⁶ καὶ ἐκοιμήθη Ἀμνὼν καὶ ἠρρώστησε, καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν, καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς τὸν βασιλέα· ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου πρὸς με καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

⁷ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον λέγων· πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ποίησον αὐτῷ βρῶμα.

⁸ καὶ ἐπορεύθη Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον Ἀμνὼν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος· καὶ ἔλαβε τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασε καὶ ἐκολλύρισε κατ' ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ ἤψησε τὰς κολλυρίδας·

⁹ καὶ ἔλαβε τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν. καὶ

εἶπεν Ἀμνών· ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθέν μου· καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

¹⁰ καὶ εἶπεν Ἀμνών πρὸς Θημάρ· εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμιεῖον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρός σου. καὶ ἔλαβε Θημάρ τὰς κολλυρίδας, ἃς ἐποίησε, καὶ εἰσήνεγκε τῷ Ἀμνών ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα

¹¹ καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ· δεῦρο κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ, ἀδελφὴ μου.

¹² καὶ εἶπεν αὐτῷ· μή, ἀδελφέ μου· μὴ ταπεινώσης με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραὴλ, μὴ ποιήσης τὴν ἀφροσύνην ταύτην·

¹³ καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου; καὶ σὺ ἔση ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραὴλ· καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με ἀπὸ σοῦ.

¹⁴ καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνών τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν καὶ ἐταπείνωσεν αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς.

¹⁵ καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Ἀμνών μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος, ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην, ἣν ἠγάπησεν αὐτήν. καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμνών· ἀνάστηθι καὶ πορεύου.

¹⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ Θημάρ· μή, ἀδελφέ, ὅτι μεγάλη ἡ κακία ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ τοῦ ἐξαποστεῖλαί με. καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνών ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς

αὐτῆς.

¹⁷ καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

¹⁸ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπωτός, ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

¹⁹ καὶ ἔλαβε Θημάρ σποδὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρρηξε καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κράζουσα.

²⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβессαλὼμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς· μὴ Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ νῦν, ἀδελφή μου, κώφευσον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστὶ· μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλῆσαι τὸ ρῆμα τοῦτο. καὶ ἐκάθισε Θημάρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβессαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς.

²¹ καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη σφόδρα· καὶ οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἀμνὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἠγάπα αὐτόν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν.

²² καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβессαλὼμ μετὰ Ἀμνὼν ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίσει Ἀβессαλὼμ τὸν Ἀμνὼν ἐπὶ λόγου, οὗ ἐταπείνωσε Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Ἀβессαλώμ ἐν Βελασὼρ τῇ ἐχόμενᾳ Ἐφραίμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβессαλώμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.

24 καὶ ἦλθεν Ἀβессαλώμ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν· ἰδοὺ δὴ κείρουσι τῷ δούλῳ σου, πορευθήτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου.

25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβессαλώμ· μὴ δὴ, υἱέ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ. καὶ ἐβιάσατο αὐτόν, καὶ οὐκ ἠθέλησε τοῦ πορευθῆναι καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.

26 καὶ εἶπεν Ἀβессαλώμ πρὸς αὐτόν· καὶ εἰ μή, πορευθήτω δὴ μεθ' ἡμῶν Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός μου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἵνατί πορευθῇ μετὰ σοῦ;

27 καὶ ἐβιάσατο αὐτόν Ἀβессαλώμ, καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀμνὼν καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. καὶ ἐποίησεν Ἀβессαλώμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως.

28 καὶ ἐνετείλατο Ἀβессαλώμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων· ἴδετε ὥς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδία Ἀμνὼν ἐν τῷ οἴνῳ καὶ εἶπω πρὸς ὑμᾶς· πατάξατε τὸν Ἀμνὼν, καὶ θανατώσατε αὐτόν· μὴ φοβηθῆτε, ὅτι οὐχὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ἐντελλόμενος ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως.

29 καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια Ἀβессαλώμ τῷ Ἀμνὼν καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἀβессαλώμ.

καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως
καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτοῦ
καὶ ἔφυγαν.

³⁰ καὶ ἐγένετο αὐτῶν ὄντων ἐν τῷ ὁδῷ καὶ
ἡ ἀκοὴ ἦλθε πρὸς Δαυὶδ λέγων· ἐπάταξεν
Ἀβессαλώμ πάντα τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως,
καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

³¹ καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέρρηξε τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιστῶτες αὐτῷ
διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

³² καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναδὰβ υἱὸς Σαμαὰ
ἀδελφοῦ Δαυὶδ καὶ εἶπε· μὴ εἰπάτω ὁ κύριός
μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς
υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν, ὅτι Ἀμνὼν
μονώτατος ἀπέθανεν· ὅτι ἐπὶ στόματος
Ἀβессαλώμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἥς
ἐταπείνωσε Θεμὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

³³ καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ
βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ρῆμα λέγων·
πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον, ὅτι
ἀλλ' ἢ Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανε.

³⁴ καὶ ἀπέδρα Ἀβессαλώμ. καὶ ἦρε τὸ
παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
καὶ εἶδε καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν
τῇ ὁδῷ ὅπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους
ἐν τῇ καταβάσει· καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς
καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν· ἄνδρας
ἐώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ὠρωνῆν ἐκ μέρους
τοῦ ὄρους.

³⁵ καὶ εἶπεν Ἰωναδὰβ πρὸς τὸν βασιλέα·
ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεισι· κατὰ τὸν
λόγον τοῦ δούλου σου, οὕτως ἐγένετο.

³⁶ καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσε λαλῶν,
καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθαν καὶ
ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, καί
γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ
ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα.

³⁷ καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἔφυγε καὶ ἐπορεύθη πρὸς
Θολμὶ υἱὸν Ἐμιοῦδ βασιλέα Γεδσοῦρ εἰς γῆν
Μαχάδ. καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπὶ
τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

³⁸ καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη εἰς
Γεδσοῦρ καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία.

³⁹ καὶ ἐκόπασε τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως τοῦ
ἐξελθεῖν ὀπίσω Ἀβεσσαλὼμ, ὅτι παρεκλήθη
ἐπὶ Ἀμνὼν ὅτι ἀπέθανε.

14

¹ ΚΑΙ ἔγνω Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουΐας ὅτι ἡ
καρδία τοῦ βασιλέως ἐπὶ Ἀβεσσαλὼμ.

² καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ εἰς Θεκωέ, καὶ
ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν καὶ εἶπε πρὸς
αὐτήν· πένθησον δὴ καὶ ἔνδυσαι ἱμάτια
πενθικὰ καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον καὶ ἔσῃ ὥς
γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας
πολλὰς

³ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ
λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ρῆμα τοῦτο·
καὶ ἔθηκεν Ἰωὰβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι
αὐτῆς.

⁴ καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἶπε· σῶσον, βασιλεῦ, σῶσον.

⁵ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεύς· τί ἐστὶ σοι; ἡ δὲ εἶπε· καὶ μάλα γυνὴ χήρα ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ μου.

⁶ καὶ γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοί, καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφότεροι ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀνὰ μέσον αὐτῶν, καὶ ἔπαισεν ὁ εἷς τὸν ἕνα ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.

⁷ καὶ ἰδοὺ ἐπανεστῇ ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς τὴν δούλην σου καὶ εἶπαν· δὸς τὸν παῖσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ θανατώσομεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, οὗ ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαροῦμεν καὶ γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν· καὶ σβέσουσι τὸν ἄνθρακά μου τὸν καταλειφθέντα, ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρί μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα· ὑγιαίνουσα βάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου, κἀγὼ ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ.

⁹ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα· ἐπ' ἐμέ, κύριέ μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῶος.

¹⁰ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς· τίς ὁ λαλῶν πρὸς σε; καὶ ἄξεις αὐτὸν πρὸς ἐμέ, καὶ οὐ προσθήσει ἔτι ἄψασθαι αὐτοῦ.

¹¹ καὶ εἶπε· μνημονευσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον Θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν υἱόν μου· καὶ εἶπε· ὦ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν.

¹² καὶ εἶπεν ἡ γυνή· λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου βασιλέα ρῆμα. καὶ εἶπε· λάλησον.

¹³ καὶ εἶπεν ἡ γυνή· ἵνατί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν Θεοῦ; ἢ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ;

¹⁴ ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα, καὶ ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ οὐ συναχθήσεται· καὶ λήψεται ὁ Θεὸς ψυχὴν, καὶ λογιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξεωσμένον.

¹⁵ καὶ νῦν ὃ ἦλθον λαλήσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ρῆμα τοῦτο, ὅτι ὄψεται με ὁ λαός, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου· λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, εἰπὼς ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ρῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ.

¹⁶ ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεύς· ρυσάσθω τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξῆραί με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας Θεοῦ.

¹⁷ καὶ εἶπεν ἡ γυνή· εἶη δὴ ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίαν, ὅτι

καθὼς ἄγγελος Θεοῦ, οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρὸν, καὶ Κύριος ὁ Θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ.

¹⁸ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα· μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ρῆμα, ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε. καὶ εἶπεν ἡ γυνή· λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς.

¹⁹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς· μὴ ἡ χεὶρ Ἰωάβ ἐν παντὶ τούτῳ μετὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ· ζῇ ἡ ψυχὴ σου, κύριέ μου βασιλεῦ, εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς, ὅτι ὁ δοῦλός σου Ἰωάβ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι, καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σου πάντα τοὺς λόγους τούτους·

²⁰ ἔνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ρήματος τούτου ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ἰωάβ τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ.

²¹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ· ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κατὰ τὸν λόγον σου τοῦτον· πορεύου, ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλώμ.

²² καὶ ἔπεσεν Ἰωάβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν Ἰωάβ· σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὖρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός

μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ.

²³ καὶ ἀνέστη Ἰωάβ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοὺρ καὶ ἤγαγε τὸν Ἀβεσσαλὼμ εἰς Ἱερουσαλὴμ.

²⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἀποστραφήτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω καὶ ἀπέστρεψεν Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

²⁵ καὶ ὡς Ἀβεσσαλὼμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ αἰνετὸς σφόδρα, ἀπὸ ἵχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος.

²⁶ καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτὸν καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ.

²⁷ καὶ ἐτέχθησαν τῷ Ἀβεσσαλὼμ τρεῖς υἱοὶ καὶ θυγάτηρ μία, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ· αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα καὶ γίνεται γυνὴ τῷ Ροβοὰμ υἱῷ Σαλωμῶν καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Ἀβιά.

²⁸ καὶ ἐκάθισεν Ἀβεσσαλὼμ ἐν Ἱερουσαλὴμ δύο ἔτη ἡμερῶν, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

²⁹ καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωάβ ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ἠθέλησε

παραγενέσθαι.

³⁰ καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἴδετε, ἡ μερίς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωάβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ ἐκεῖ κριθαί, πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτήν ἐν πυρί· καὶ ἐνέπρησαν οἱ παῖδες Ἀβεσσαλώμ τὴν μερίδα. καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωάβ πρὸς αὐτὸν διερρηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ εἶπον· ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Ἀβεσσαλώμ τὴν μερίδα ἐν πυρί.

³¹ καὶ ἀνέστη Ἰωάβ καὶ ἦλθε πρὸς Ἀβεσσαλώμ εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἵνατί ἐνεπύρισαν οἱ παῖδές σου τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρί;

³² καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς Ἰωάβ· ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σε λέγων· ἦκε ὧδε, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων· ἵνατί ἦλθον ἐκ Γεδσοῦρ; ἀγαθόν μοι ἦν εἶναι ἐκεῖ· καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον· εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία, καὶ θανάτωσόν με.

³³ καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀβεσσαλώμ. καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβεσσαλώμ.

15

¹ ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν

ἐαυτῷ Ἀβессαλὼμ ἄρματα καὶ ἵππους καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

² καὶ ὥρθησεν Ἀβессαλὼμ καὶ ἔστη ἀνὰ χειρὰς τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ, ὃς ἐγένετο κρίσις, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν Ἀβессαλὼμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ· ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ; καὶ εἶπεν· ἐκ μιᾶς φυλῶν Ἰσραὴλ ὁ δοῦλός σου.

³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβессαλὼμ· ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὐκόλοι, καὶ ὁ ἀκούων οὐκ ἔστι σοι παρὰ τοῦ βασιλέως.

⁴ καὶ εἶπεν Ἀβессαλὼμ· τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ, ὃς ἐὰν ᾗ ἀντιλογία καὶ κρίσις, καὶ δικαιώσω αὐτόν;

⁵ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ ἐξέτεινε τὴν χειρὰ αὐτοῦ καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

⁶ καὶ ἐποίησεν Ἀβессαλὼμ κατὰ τὸ ρῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγינוμένοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Ἀβессαλὼμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ.

⁷ καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ εἶπεν Ἀβессαλὼμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· πορεύσομαι δὴ καὶ ἀποτίσω τὰς εὐχάς μου, ἃς ἠῤῥάμην τῷ Κυρίῳ ἐν Χεβρών·

⁸ ὅτι εὐχὴν ἠῤῥατο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσοὺρ ἐν Συρίᾳ λέγων· ἐὰν

ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃ με Κύριος εἰς
Ἱερουσαλήμ, καὶ λατρεύσω τῷ Κυρίῳ.

⁹ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· βάδιζε εἰς
εἰρήνην· καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρών.

¹⁰ καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ κατασκόπους
ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγων· ἐν τῷ
ἀκοῦσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ
ἐρεῖτε· βεβασίλευκε βασιλεὺς Ἀβεσσαλὼμ ἐν
Χεβρών.

¹¹ καὶ μετὰ Ἀβεσσαλὼμ ἐπορεύθησαν
διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλήμ κλητοὶ καὶ
πορευόμενοι τῇ ἀπλότητι αὐτῶν καὶ οὐκ
ἔγνωσαν πᾶν ρῆμα.

¹² καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐκάλεσε
τὸν Ἀχιτόφελ τὸν Γελμωναῖον τὸν
σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ
Γωλὰ ἐν τῷ θουσιάζειν αὐτόν. καὶ ἐγένετο
σύστρεμμα ἰσχυρόν, καὶ ὁ λαὸς ὁ
πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Ἀβεσσαλὼμ.

¹³ καὶ παρεγένετο ὁ ἀπαγγέλλων πρὸς
Δαυὶδ λέγων· ἐγενήθη ἡ καρδιά ἀνδρῶν
Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἀβεσσαλὼμ.

¹⁴ καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ
τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλήμ·
ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν
σωτηρία ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ·
ταχύνετε τοῦ πορευθῆναι, ἵνα μὴ ταχύνῃ καὶ
καταλάβῃ ἡμᾶς καὶ ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν
κακίαν καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι
μαχαίρας.

¹⁵ καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς

τὸν βασιλέα· κατὰ πάντα, ὅσα αἰρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς, ἴδου οἱ παῖδές σου.

¹⁶ καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν οἶκον.

¹⁷ καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῇ καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακρᾷ.

¹⁸ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ παρῆγον καὶ πᾶς Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν καὶ πάντες οἱ ἄδροὶ καὶ πάντες οἱ μαχηταὶ ἐξακόσιοι ἄνδρες, καὶ παρῆσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ καὶ πάντες οἱ Γεθθαῖοι, οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γέθ, πορευόμενοι ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως.

¹⁹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἑθθὶ τὸν Γεθθαῖον· ἵνατί πορεύῃ καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν; ἐπίστρεφε καὶ οἶκει μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι ξένος εἶ σὺ καὶ ὅτι μετώκησας σὺ ἐκ τοῦ τόπου σου.

²⁰ εἰ ἐχθὲς παραγέγονας, καὶ σήμερον κινήσω σε μεθ' ἡμῶν; καί γε μεταναστήσεις τὸν τόπον σου; ἐχθὲς ἢ ἐξέλευσίσ σου, καὶ σήμερον μετακινήσω σε μεθ' ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ πορεύσομαι οὗ ἂν ἐγὼ πορευθῶ. ἐπιστρέφου καὶ ἐπίστρεψον τοὺς

ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ, καὶ Κύριος ποιήσει μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν.

²¹ καὶ ἀπεκρίθη Ἐθθὶ τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε·
ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι
εἰς τὸν τόπον, οὗ ἐὰν ᾗ ὁ κύριός μου, καὶ ἐὰν
εἰς θάνατον καὶ ἐὰν εἰς ζωὴν, ὅτι ἐκεῖ ἔσται
ὁ δοῦλός σου.

²² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθθὶ· δεῦρο
καὶ διάβαινε μετ' ἐμοῦ· καὶ παρῆλθεν Ἐθθὶ ὁ
Γεθθαῖος καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ
παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ.

²³ καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιε φωνῇ μεγάλῃ. καὶ
πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμάρρῳ
τῶν Κέδρων, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν
χειμάρρουν Κέδρων καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ
βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ
τὴν ἔρημον.

²⁴ καὶ ἰδοὺ καὶ γε Σαδὼκ καὶ πάντες οἱ
Λευῖται μετ' αὐτοῦ αἵροντες τὴν κιβωτὸν
διαθήκης Κυρίου ἀπὸ Βαιθὰρ καὶ ἔστησαν
τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ. καὶ ἀνέβη Ἀβιάθαρ,
ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς παρελθεῖν ἐκ τῆς
πόλεως.

²⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδὼκ·
ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν
πόλιν· ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου,
καὶ ἐπιστρέψει με καὶ δείξει μοι αὐτὴν καὶ
τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς.

²⁶ καὶ ἐὰν εἴπη οὕτως· οὐκ ἠθέληκα ἐν σοί,
ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι, ποιείτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

27 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδὼκ τῷ ἱερεῖ· ἴδετε, σὺ ἐπιστρέφεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ Ἀχιμάας ὁ υἱός σου καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Ἀβιάθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν·

28 ἴδετε, ἐγὼ εἰμι στρατεύομαι ἐν Ἀραβῶθ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ ἐλθεῖν ρῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαί μοι.

29 καὶ ἀπέστρεψε Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ.

30 καὶ Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν ἀναβαίνων καὶ κλαίων καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος, καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες.

31 καὶ ἀνηγγέλη Δαυὶδ λέγοντες· καὶ Ἀχιτόφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Ἀβεσσαλὼμ· καὶ εἶπε Δαυὶδ· διασκέδασον δὴ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ, Κύριε ὁ Θεός μου.

32 καὶ ἦν Δαυὶδ ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ρωός, οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ Θεῷ, καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσί ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ διερρηχώς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

33 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· ἐὰν μὲν διαβῆς μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς βάσταγμα·

34 καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃς ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἔρεῖς τῷ Ἀβεσσαλὼμ· διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέν μου διελήλυθεν ὁ πατήρ σου, καὶ νῦν παῖς σου

εἰμι, βασιλεῦ, ἕασόν με ζῆσαι, παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἀρτίως, καὶ νῦν ἐγὼ δοῦλος σός· καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλήν Ἀχιτόφελ.

³⁵ καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετὰ σοῦ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔσται πᾶν ρῆμα, ὃ ἐὰν ἀκούσης ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπαγγελεῖς τῷ Σαδὼκ καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τοῖς ἱερεῦσιν.

³⁶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν, Ἀχιμάας υἱὸς τῷ Σαδὼκ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἀποστελεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς με πᾶν ρῆμα, ὃ ἐὰν ἀκούσητε.

³⁷ καὶ εἰσῆλθε Χουσί ὁ ἐταῖρος Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἄρτι εἰσεπορεύετο εἰς Ἱερουσαλὴμ.

16

¹ ΚΑΙ Δαυὶδ παρῆλθε βραχύ τι ἀπὸ τῆς Ρωῶς καὶ ἰδοὺ Σιβὰ τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθὲ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ζευγὸς ὄνων ἐπίσεσαγμένων, καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι καὶ ἑκατὸν σταφίδες καὶ ἑκατὸν φοίνικες καὶ νέβελ οἴνου.

² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβά· τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε Σιβά· τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπικαθῆσθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς βρώσιν τοῖς παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκτελευμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ.

³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα·

ιδου· κάθεται ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι εἶπε·
σήμερον ἐπιστρέψουσί μοι οἶκος Ἰσραὴλ τὴν
βασιλείαν τοῦ πατρός μου.

⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβᾶ· ἰδοὺ σοι
πάντα, ὅσα ἐστὶ Μεμφιβοσθέ. καὶ εἶπε Σιβᾶ
προσκυνήσας· εὖροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς
σου, κύριέ μου βασιλεῦ.

⁵ καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βαουρίμ·
καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ
συγγενείας οἴκου Σαούλ, καὶ ὄνομα αὐτῷ
Σεμεὶ υἱὸς Γηρά· ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ
καταρώμενος

⁶ καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυὶδ καὶ
πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυίδ. καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ
δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως.

⁷ καὶ οὕτως ἔλεγε Σεμεὶ ἐν τῷ καταρᾶσθαι
αὐτόν· ἔξελθε, ἔξελθε ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ
ὁ παράνομος·

⁸ ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ Κύριος πάντα τὰ
αἵματα τοῦ οἴκου Σαούλ, ὅτι ἐβασίλευσας
ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν βασιλείαν
ἐν χειρὶ Ἀβессαλώμ τοῦ υἱοῦ σου· καὶ ἰδοὺ
σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σὺ.

⁹ καὶ εἶπεν Ἀβессα υἱὸς Σαρουίας πρὸς τὸν
βασιλέα· ἵνατί καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκώς
οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα;
διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

¹⁰ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν,
υἱοὶ Σαρουίας; ἄφετε αὐτόν καὶ οὕτως

καταράσθω, ὅτι Κύριος εἶπεν αὐτῷ
καταρᾶσθαι τὸν Δαυίδ, καὶ τίς ἑρεῖ, ὥς τί
ἐποίησας οὕτως;

¹¹ καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Ἀβессα καὶ πρὸς
πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἰδοὺ ὁ υἱός μου ὁ
ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχὴν
μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμινί· ἄφετε
αὐτὸν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ Κύριος·

¹² εἰπὼς ἴδοι Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου
καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας
αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

¹³ καὶ ἐπορεύθη Δαυίδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Σεμεὶ ἐπορεύετο ἐκ
πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ
πορευόμενος καὶ καταρώμενος καὶ λιθάζων
ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοί
πάσσων.

¹⁴ καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ'
αὐτοῦ ἐκκλησυσμένοι καὶ ἀνέψυσαν ἐκεῖ.

¹⁵ Καὶ Ἀβессαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ
εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἀχιτόφελ μετ'
αὐτοῦ.

¹⁶ καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθε Χουσί ὁ
ἀρχιεταῖρος Δαυίδ πρὸς Ἀβессαλὼμ, καὶ εἶπε
Χουσί πρὸς Ἀβессαλὼμ· ζήτω ὁ βασιλεὺς.

¹⁷ καὶ εἶπεν Ἀβессαλὼμ πρὸς Χουσί· τοῦτο
τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἐταίρου σου; ἵνατί οὐκ
ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἐταίρου σου;

¹⁸ καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβессαλὼμ· οὐχί,
ἀλλὰ κατόπισθεν οὐ ἐξελέξατο Κύριος καὶ ὁ

λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ, αὐτῷ
ἔσομαι καὶ μετὰ αὐτοῦ καθήσομαι·

¹⁹ καὶ τὸ δεύτερον, τίني ἐγὼ δουλεύσω; οὐχὶ
ἐνὼπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ; καθάπερ ἐδούλευσα
ἐνὼπιον τοῦ πατρός σου, οὕτως ἔσομαι
ἐνὼπίόν σου.

²⁰ καὶ εἶπεν Ἀβессαλὼμ πρὸς Ἀχιτόφελ·
φέρετε ἑαυτοῖς βουλὴν τί ποιήσωμεν;

²¹ καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβессαλὼμ·
εἴσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός σου,
ἃς κατέλιπε φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
ἀκούσεται πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι κατηξοχυνας τὸν
πατέρα σου, καὶ ἐνισχύσουσιν αἱ χεῖρες
πάντων τῶν μετὰ σοῦ.

²² καὶ ἔπηξαν τὴν σκηνὴν τῷ Ἀβессαλὼμ
ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ εἰσῆλθεν Ἀβессαλὼμ πρὸς
τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός αὐτοῦ κατ'
ὄφθαλμοὺς παντὸς Ἰσραὴλ.

²³ καὶ ἡ βουλὴ Ἀχιτόφελ, ἣν ἐβουλεύσατο ἐν
ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις, ὃν τρόπον
ἐπερωτήσῃ τις ἐν λόγῳ τοῦ Θεοῦ, οὕτως
πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ Ἀχιτόφελ καὶ γε τῷ Δαυίδ
καὶ γε τῷ Ἀβессαλὼμ.

17

¹ ΚΑΙ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβессαλὼμ·
ἐπιλέξω δὴ ἑμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν
καὶ ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω
Δαυίδ τὴν νύκτα·

² καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς
κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος χερσὶ, καὶ ἐκστήσω

αὐτόν, καὶ φεύζεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ,
καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μονώτατον·

³ καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σε,
ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν
ἄνδρα αὐτῆς· πλην ψυχὴν ἀνδρὸς ἐνὸς σὺ
ζητεῖς καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη.

⁴ καὶ εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς
Ἀβεσσαλώμ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν
πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ·

⁵ καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ· καλέσατε δὴ καὶ γε
τὸν Χουσί τὸν Ἀραχί, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ καὶ γε αὐτοῦ.

⁶ καὶ εἰσῆλθε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλώμ· καὶ
εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς αὐτὸν λέγων· κατὰ τὸ
ρῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχιτόφελ· εἰ ποιήσομεν
κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ; εἰ δὲ μή, σὺ λάλησον·

⁷ καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλώμ· οὐκ
ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλή, ἣν ἐβουλεύσατο
Ἀχιτόφελ τὸ ἅπαξ τοῦτο.

⁸ καὶ εἶπε Χουσί· σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου
καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ εἰσι
σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὥς
ἄρκος ἡτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ καὶ ὥς ὕς
τραχεῖα ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ
πολεμιστῆς καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν·

⁹ ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν ἐνὶ τῶν
βουνῶν ἢ ἐν ἐνὶ τῶν τόπων, καὶ ἔσται ἐν τῷ
ἐπιπείσειν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ ἀκούσῃ ὁ
ἀκούων καὶ εἶπῃ· ἐγενήθη θραῦσις ἐν τῷ λαῷ
τῷ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ,

¹⁰ καὶ γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως, οὗ ἡ καρδία

καθὼς ἡ καρδιά τοῦ λέοντος, τηκομένη
τακήσεται, ὅτι οἶδε πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι δυνατὸς
ὁ πατήρ σου καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ.

¹¹ ὅτι οὕτως συμβουλεύων ἐγὼ
συνεβούλευσα, καὶ συναγόμενος
συναχθήσεται ἐπὶ σὲ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν
καὶ ἕως Βηρσαβεὲ ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς
θαλάσσης εἰς πλῆθος, καὶ τὸ πρόσωπόν σου
πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν,

¹² καὶ ἤξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν
τόπων, οὗ ἐὰν εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ
παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτόν, ὡς πίπτει δρόσος
ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ἐν αὐτῷ
καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ καὶ γε ἓνα·

¹³ καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν συναχθῇ, καὶ
λήψεται πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην
σχοινία καὶ συροῦμεν αὐτὴν ἕως εἰς τὸν
χειμάρρουν, ὅπως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ
λίθος.

¹⁴ καὶ εἶπεν Ἀβессαλώμ καὶ πᾶς ἀνὴρ
Ἰσραὴλ· ἀγαθὴ ἡ βουλὴ Χουσί τοῦ Ἀραχὶ ὑπὲρ
τὴν βουλήν Ἀχιτόφελ· καὶ Κύριος ἐνετείλατο
διασκεδάσαι τὴν βουλήν τοῦ Ἀχιτόφελ τὴν
ἀγαθὴν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ
Ἀβессαλώμ τὰ κακὰ πάντα.

¹⁵ καὶ εἶπε Χουσί ὁ τοῦ Ἀραχὶ πρὸς Σαδὼκ
καὶ Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς· οὕτως καὶ οὕτως
συνεβούλευσεν Ἀχιτόφελ τῷ Ἀβессαλώμ καὶ
τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραὴλ, καὶ οὕτως καὶ
οὕτως συνεβούλευσα ἐγώ.

¹⁶ καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ καὶ

ἀναγγείλατε τῷ Δαυὶδ λέγοντες· μὴ ἀύλισθῃς τὴν νύκτα ἐν Ἀραβῶθ τῆς ἐρήμου καὶ γε διαβαίνων σπεύσον, μὴ ποτε καταπέισῃ τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ.

¹⁷ καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀχιμάας εἰστήκεισαν ἐν τῇ πηγῇ Ρωγήλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Δαυίδ, ὅτι οὐκ ἠδύναντο ὀφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.

¹⁸ καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβεσσαλώμ, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως καὶ εἰσῆλθαν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουρίμ, καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ.

¹⁹ καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ διεπέτασε τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου καὶ ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ ἀραφώθ, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ρῆμα.

²⁰ καὶ ἦλθαν οἱ παῖδες Ἀβεσσαλώμ πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπαν· ποῦ Ἀχιμάας καὶ Ἰωνάθαν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνή· παρῆλθαν μικρὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἐζήτησαν καὶ οὐχ εὔραν καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

²¹ ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ Δαυίδ καὶ εἶπαν πρὸς Δαυίδ· ἀνάστητε καὶ διάβητε ταχέως τὸ ὕδωρ, ὅτι οὕτως ἐβουλεύσατο περὶ ὑμῶν Ἀχιτόφελ.

²² καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἕως τοῦ φωτὸς τοῦ πρωῒ, ἕως ἐνὸς οὐκ ἔλαθεν ὃς οὐ διῆλθε τὸν Ἰορδάνην.

²³ καὶ Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλή αὐτοῦ, καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἀπήγξατο καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

²⁴ καὶ Δαυὶδ διῆλθεν εἰς Μαναΐμ, καὶ Ἀβессαλὼμ διέβη τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.

²⁵ καὶ τὸν Ἀμεσσαΐ κατέστησεν Ἀβессαλὼμ ἀντὶ Ἰωάβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως· καὶ Ἀμεσσαΐ υἱὸς ἀνδρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰοθὼρ ὁ Ἰσραηλῖτης, οὗτος εἰσῆλθε πρὸς Ἀβιγαίαν θυγατέρα Νάας ἀδελφὴν Σαρουΐας μητρὸς Ἰωάβ.

²⁶ καὶ παρενέβαλε πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβессαλὼμ εἰς τὴν γῆν Γαλαάδ.

²⁷ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθε Δαυὶδ εἰς Μαναΐμ, καὶ Οὐεσβὶ υἱὸς Νάας ἐκ Ραββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ Μαχὶρ υἱὸς Ἀμιήλ ἐκ Λωδαβάρ καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ρωγελλὶμ

²⁸ ἤνεγκαν δέκα κοίτας καὶ ἀμφιτάπους καὶ λέβητας δέκα καὶ σκεύη κεράμου καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ ἄλευρον καὶ ἄλφιτον καὶ κύαμον καὶ φακὸν

²⁹ καὶ μέλι καὶ βούτυρον καὶ πρόβατα καὶ σαφῶς βοῶν καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν, ὅτι εἶπαν· ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

18

¹ ΚΑΙ ἐπεσκέψατο Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους.

² καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν λαόν, τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωάβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἀβессά υἱοῦ Σαρουίας ἀδελφοῦ Ἰωάβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἑθθὶ τοῦ Γεθθαίου. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν λαόν· ἐξελθὼν ἐξελεύσομαι καὶ γε ἐγὼ μεθ' ὑμῶν.

³ καὶ εἶπαν· οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἐὰν φυγῇ φύγωμεν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, καὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες· καὶ νῦν ἀγαθὸν ὅτι ἔσῃ ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοηθία τοῦ βοηθεῖν.

⁴ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς· ὁ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ποιήσω. καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς πύλης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας.

⁵ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωάβ καὶ τῷ Ἀβессά καὶ τῷ Ἑθθὶ λέγων· φείσασθέ μοι τοῦ παιδαρίου τοῦ Ἀβессαλώμ· καὶ πᾶς ὁ

λαὸς ἤκουσεν ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως
πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ Ἀβεσσαλῶμ,

⁶ καὶ ἐξῆλθε πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν
ἐξεναντίας Ἰσραὴλ, καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν
τῷ δρυμῷ Ἐφραΐμ.

⁷ καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐνώπιον
τῶν παίδων Δαυίδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις
μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἴκοσι χιλιάδες
ἀνδρῶν.

⁸ καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διεσπαρμένος
ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ ἐπλεόνασεν
ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ
οὗς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

⁹ καὶ συνήνητησεν Ἀβεσσαλῶμ ἐνώπιον τῶν
παίδων Δαυίδ, καὶ Ἀβεσσαλῶμ ἦν ἐπιβεβηκὼς
ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ
ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης,
καὶ περιεπλάκη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυΐ,
καὶ ἐκρεμάσθη ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἀνὰ μέσον τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω
αὐτοῦ παρῆλθε.

¹⁰ καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἰωᾶβ
καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἑώρακα τὸν Ἀβεσσαλῶμ
κρεμᾶμενον ἐν τῇ δρυΐ.

¹¹ καὶ εἶπεν Ἰωᾶβ τῷ ἀνδρὶ τῷ
ἀναγγέλλοντι αὐτῷ· καὶ ἰδοὺ ἑώρακας· τί ὅτι
οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν; καὶ ἐγὼ
ἂν ἐδεδώκειν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ
παραζώνην μίαν.

¹² εἶπε δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰωάβ· καὶ ἐγὼ εἰμι ἴστημι ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου, οὐ μὴ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, ὅτι ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοι καὶ τῷ Ἀβεσσὰ καὶ τῷ Ἐθθὶ λέγων· φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλὼμ

¹³ μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον· καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ στήσῃ ἐξεναντίας.

¹⁴ καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάβ· τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι· οὐχ οὕτως μενῶ ἐνώπιόν σου. καὶ ἔλαβεν Ἰωάβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Ἀβεσσαλὼμ ἔτι αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυός.

¹⁵ καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παιδάρια αἶροντα τὰ σκεύη Ἰωάβ καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν.

¹⁶ καὶ ἐσάλπισεν Ἰωάβ ἐν κερατίνῃ, καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὀπίσω Ἰσραὴλ, ὅτι ἐφείδετο Ἰωάβ τοῦ λαοῦ.

¹⁷ καὶ ἔλαβε τὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἔρριψεν αὐτόν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν μέγαν καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτόν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα. καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.

¹⁸ καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἔτι ζῶν ἔλαβε καὶ ἔστησεν ἐαυτῷ τὴν στήλην, ἐν ᾗ ἐλήφθη, καὶ ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶπεν· οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἕνεκα τοῦ ἀναμνησθαι τὸ ὄνομα

αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην Χεὶρ
Ἀβεσσαλὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

¹⁹ καὶ Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ εἶπε· δράμω δὴ
καὶ εὐαγγελιῶ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔκρινε Κύριος
ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.

²⁰ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ· οὐκ ἀνὴρ
εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ
εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ, ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ, οὗ εἵνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ
βασιλέως ἀπέθανε.

²¹ καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ Χουσί· βαδίσας
ἀνάγγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες· καὶ
προσεκύνησε Χουσί τῷ Ἰωάβ καὶ ἐξῆλθε.

²² καὶ προσέθετο ἔτι Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ
καὶ εἶπε πρὸς Ἰωάβ· καὶ ἔστω ὅτι δράμω καί
γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Χουσί. καὶ εἶπεν Ἰωάβ·
ἵνατί σὺ τοῦτο τρέχεις, υἱέ μου; δεῦρο, οὐκ
ἔστι σοι εὐαγγέλια εἰς ὠφέλειαν πορευομένῳ.

²³ καὶ εἶπε· τί γὰρ ἐὰν δράμω; καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ἰωάβ· δράμε. καὶ ἔδραμεν Ἀχιμάας τὴν
ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχὰρ καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσί.

²⁴ καὶ Δαυὶδ ἐκάθητο ἀνὰ μέσον τῶν δύο
πυλῶν. καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα
τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος καὶ ἐπῆρε τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ

²⁵ καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε
τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς· εἰ μόνος
ἐστίν, εὐαγγελία ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. καὶ
ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων.

²⁶ καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον
τρέχοντα, καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῇ
πύλῃ καὶ εἶπε· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέχων
μόνος. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· καὶ γε οὗτος
εὐαγγελιζόμενος.

²⁷ καὶ εἶπεν ὁ σκοπός· ἐγὼ ὀρῶ τὸν δρόμον
τοῦ πρώτου ὡς δρόμον Ἀχιμάας υἱοῦ Σαδώκ.
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καὶ
γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται.

²⁸ καὶ ἐβόησεν Ἀχιμάας καὶ εἶπε πρὸς τὸν
βασιλέα· εἰρήνη· καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν·
εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός σου, ὃς ἀπέκλεισε
τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπαραμένους τὴν χεῖρα
αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ.

²⁹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· εἰρήνη τῷ
παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν Ἀχιμάας·
εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν
δοῦλον τοῦ βασιλέως Ἰωάβ καὶ τὸν δοῦλόν
σου, καὶ οὐκ ἔγνω τί ἐκεῖ.

³⁰ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἐπίστρεψον,
στηλώθητι ὧδε· καὶ ἐπεστράφη καὶ ἔστη.

³¹ καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσί παρεγένετο καὶ εἶπε τῷ
βασιλεῖ· εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός μου ὁ
βασιλεὺς, ὅτι ἔκρινέ σοι Κύριος σήμερον ἐκ
χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σέ.

³² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσί· εἰ
εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν
ὁ Χουσί· γένοιτο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ

τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ πάντες,
ὅσοι ἐπανεστήσαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κακά.

³³ καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ
ὑπερῶον τῆς πύλης καὶ ἔκλαυσε· καὶ οὕτως
εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτόν· υἱέ μου
Ἀβεσσαλώμ, υἱέ μου, υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, τίς
δώῃ τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ; ἐγὼ ἀντὶ σοῦ,
Ἀβεσσαλώμ, υἱέ μου υἱέ μου.

19

¹ ΚΑΙ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωάβ λέγοντες· ἰδοὺ ὁ
βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.

² καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, ὅτι λυπεῖται ὁ
βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

³ καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς
διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν τῷ
αὐτοὺς φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ.

⁴ καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ. καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ
λέγων· υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, Ἀβεσσαλώμ υἱέ
μου.

⁵ καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς
τὸν οἶκον καὶ εἶπε· κατηξχυνας σήμερον τὰ
πρόσωπα πάντων τῶν δούλων σου τῶν
ἐξαιρουμένων σε σήμερον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν
υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου καὶ τὴν
ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τῶν παλλακῶν
σου,

⁶ τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε καὶ ἀνήγγειλας σήμερον ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ ἄρχοντές σου, οὐδὲ παῖδες· ὅτι ἔγνωκα σήμερον ὅτι εἰ Ἀβессαλώμ ἔζη, πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροί, ὅτι τότε τὸ εὐθὲς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

⁷ καὶ νῦν ἀναστὰς ἔξελθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου, ὅτι ἐν Κυρίῳ ὤμοσα ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον, εἰ ἀυλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην· καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ καὶ κακὸν σοι τοῦτο ὑπὲρ πάν τὸ κακὸν τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν.

⁸ καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν λέγοντες· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ· καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν πύλην. καὶ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

⁹ Καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγοντες· ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἐξείλετο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, καὶ νῦν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἀβессαλώμ·

¹⁰ καὶ Ἀβессαλώμ, ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ νῦν ἵνατί ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα; καὶ τὸ ρῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα.

¹¹ καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέστειλε πρὸς

Σαδὼκ καὶ πρὸς Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς λέγων·
λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα
λέγοντες· ἵνατί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ
ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ;
καὶ λόγος παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν
βασιλέα.

¹² ἀδελφοί μου ὑμεῖς, ὅστ᾽ μου καὶ σάρκες
μου ὑμεῖς, ἵνατί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ
ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ;

¹³ καὶ τῷ Ἀμεσσαΐ ἐρεῖτε· οὐχὶ ὅστουν μου
καὶ σὰρξ μου σύ; καὶ νῦν τάδε ποιῆσαι μοι ὁ
Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, εἰ μὴ ἄρχων
δυνάμεως ἔσῃ ἐνὼπιον ἐμοῦ πάσας τὰς
ἡμέρας ἀντὶ Ἰωάβ.

¹⁴ καὶ ἔκλινε τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς
Ἰούδα ὡς ἀνδρὸς ἐνός, καὶ ἀπέστειλαν πρὸς
τὸν βασιλέα λέγοντες· ἐπιστράφηθι σὺ καὶ
πάντες οἱ δοῦλοί σου.

¹⁵ καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθεν
ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἄνδρες Ἰούδα ἦλθαν
εἰς Γάλγαλα τοῦ πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ
βασιλέως διαβιβάσαι τὸν βασιλέα τὸν
Ἰορδάνην.

¹⁶ καὶ ἐτάχυνε Σεμεΐ υἱὸς Γηρὰ υἱοῦ τοῦ
Ἰεμινὶ ἐκ Βαουρίμ καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς
Ἰούδα εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ

¹⁷ καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ
Βενιαμὶν καὶ Σιβὰ τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου
Σαοὺλ καὶ πεντεκαίδεκα υἱοὶ αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ
κατεύθυναν τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ

βασιλέως

¹⁸ καὶ ἐλειτούργησαν τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβιβάσαι τὸν βασιλέα, καὶ διέβη ἡ διάβασις τοῦ ἐξεγεῖραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. καὶ Σεμεὶ υἱὸς Γηρὰ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην

¹⁹ καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· μὴ δὴ λογισάσθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν καὶ μὴ μνησθῆς ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἥ ὁ κύριός μου ἐξεπορεύετο ἐξ Ἱερουσαλήμ, τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ,

²⁰ ὅτι ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐγὼ ἥμαρτον, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντός Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰωσήφ τοῦ καταβῆναί με εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

²¹ καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεσσὰ υἱὸς Σαρουΐας καὶ εἶπε· μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεί, ὅτι κατηράσατο τὸν χριστὸν Κυρίου;

²² καὶ εἶπε Δαυίδ· τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ Σαρουΐας, ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον; σήμερον οὐ θανατωθήσεται τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

²³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεί· οὐ μὴ ἀποθάνης· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς.

²⁴ καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς υἱοῦ Σαοὺλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως· καὶ οὐκ

ἐθεράπευσε τοὺς πόδας αὐτοῦ, οὐδὲ
ὠνούχισατο, οὐδὲ ἐποίησε τὸν μύστακα αὐτοῦ,
καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἀπέπλυνεν ἀπὸ τῆς
ἡμέρας, ἣς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεύς, ἕως τῆς
ἡμέρας ἣς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ.

²⁵ καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ
εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ
ὁ βασιλεύς· τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ' ἐμοῦ,
Μεμφιβοσθέ;

²⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθέ· κύριέ
μου βασιλεῦ, ὁ δοῦλός μου παρελογίσαστό με,
ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ· ἐπίσαζόν μοι τὴν
ὄνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτήν καὶ πορεύσομαι
μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι χῶλός ὁ δοῦλός σου·

²⁷ καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς
τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, καὶ ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, καὶ
ποίησον τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου·

²⁸ ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου,
ἀλλ' ἦ ὅτι ἄνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ
βασιλεῖ, καὶ ἔθηκας τὸν δοῦλόν σου ἐν τοῖς
ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου· καὶ τί ἔστι μοι
ἔτι δικαίωμα καὶ τοῦ κεκραγέναί με ἔτι πρὸς
τὸν βασιλέα;

²⁹ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἵνατί λαλεῖς
ἔτι τοὺς λόγους σου; εἶπον· σὺ καὶ Σιβὰ
διελεῖσθε τὸν ἀγρόν.

³⁰ καὶ εἶπε Μεμφιβοσθέ πρὸς τὸν βασιλέα·
καί γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ
παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν

εἰρήνην εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

³¹ καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ρωγελλίμ καὶ διέβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην·

³² καὶ Βερζελλὶ ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα, υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν, καὶ αὐτὸς διέθρεψε τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Μαναΐμ, ὅτι ἀνὴρ μέγας ἦν σφόδρα.

³³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλί· σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

³⁴ καὶ εἶπε Βερζελλὶ πρὸς τὸν βασιλέα· πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς μου, ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλήμ;

³⁵ υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγὼ εἰμι σήμερον· μὴ γνῶσομαι ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; εἰ γεύσεται ὁ δοῦλός σου ἔτι ὃ φάγομαι ἢ πίομαι; ἢ ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν ἁδόντων καὶ ἁδουσῶν; καὶ ἵνατί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα;

³⁶ ὥς βραχὺ διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἵνατί ἀνταποδίδωσί μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην;

³⁷ καθισάτω δὴ ὁ δοῦλός σου καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς μου καὶ τῆς μητρός μου· καὶ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου Χαμαὰμ διαβήσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ ποιήσων αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

³⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· μετ' ἐμοῦ διαβήτω

Χαμαάμ, κἀγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου καὶ πάντα, ὅσα ἂν ἐκλέξῃ ἐπ'
ἐμοί, ποιήσω σοι.

³⁹ καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ
βασιλεὺς διέβη· καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς
τὸν Βερζελλὶ καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ
ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

⁴⁰ καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλλαλα, καὶ
Χαμαάμ διέβη μετ' αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
Ἰούδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως καί
γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ἰσραήλ.

⁴¹ καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ παρεγένοντο
πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα·
τί ὅτι ἐκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ
Ἰούδα καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν
οἶκον αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην καὶ πάντες ἄνδρες
Δαυὶδ μετ' αὐτοῦ;

⁴² καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα πρὸς ἄνδρα
Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν· διότι ἐγγίζει πρὸς με ὁ
βασιλεὺς· καὶ ἵνατί οὕτως ἐθυμώθης περὶ τοῦ
λόγου τούτου; μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ
βασιλέως, ἢ δόμα ἔδωκεν ἢ ἄρσιν ἤρεν ἡμῖν;

⁴³ καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ
Ἰούδα καὶ εἶπε· δέκα χεῖρές μοι ἐν τῷ
βασιλεῖ, καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σύ, καί γε ἐν
τῷ Δαυίδ εἰμι ὑπὲρ σέ· καὶ ἵνατί τοῦτο
ὑβρισάς με καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου
πρῶτός μοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί;
καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ἰούδα ὑπὲρ
τὸν λόγον ἀνδρὸς Ἰσραήλ.

20

¹ ΚΑΙ ἐκεῖ ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαβεέ, υἱὸς Βοχορί ἀνὴρ ὁ Ἰεμινί, καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔστιν ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυὶδ οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ υἱῷ Ἰεσσαί· ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά σου, Ἰσραήλ.

² καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὀπισθεν Δαυὶδ ὀπίσω Σαβεέ υἱοῦ Βοχορί. καὶ ἀνὴρ Ἰούδα ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἕως Ἱερουσαλὴμ.

³ καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ εἰς οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ἃς ἀφῆκε φυλάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτάς ἐν οἴκῳ φυλακῆς καὶ διέθρεψεν αὐτάς καὶ πρὸς αὐτάς οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως θανάτου αὐτῶν, χῆραι ζῶσαι.

⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμεσσαί· βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ἰούδα τρεῖς ἡμέρας, σὺ δὲ αὐτοῦ στῆθι.

⁵ καὶ ἐπορεύθη Ἀμεσσαί τοῦ βοηῆσαι τὸν Ἰούδαν καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ, οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυίδ.

⁶ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀμεσσαί· νῦν κακοποιήσει ἡμᾶς Σαβεέ υἱὸς Βοχορί ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ, καὶ νῦν σὺ λάβε μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου καὶ καταδίωξον ὀπίσω αὐτοῦ, μήποτε ἐαυτῷ εὕρη πόλεις ὀχυρὰς καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν.

⁷ καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ οἱ ἄνδρες Ἰωὰβ καὶ ὁ Χερεθὶ καὶ ὁ Φελεθὶ καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ἱερουσαλὴμ διώξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί.

⁸ καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαὼν, καὶ Ἀμεσσαΐ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ Ἰωὰβ περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐζωσμένος μάχαιραν ἐζευγμένην ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς, καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθε καὶ ἔπεσε.

⁹ καὶ εἶπεν Ἰωὰβ τῷ Ἀμεσσαΐ· εἰ ὑγιαίνεις σὺ ἀδελφέ; καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωὰβ τοῦ πώγωνος Ἀμεσσαΐ τοῦ καταφιλῆσαι αὐτόν.

¹⁰ καὶ Ἀμεσσαΐ οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ἰωὰβ, καὶ ἔπαισεν αὐτόν ἐν αὐτῇ Ἰωὰβ εἰς τὴν ψόαν, καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε. καὶ Ἰωὰβ καὶ Ἀβεσσαΐ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί.

¹¹ καὶ ἀνὴρ ἔστη ἐπ' αὐτόν τῶν παιδαρίων Ἰωὰβ καὶ εἶπε· τίς ὁ βουλόμενος Ἰωὰβ καὶ τίς τοῦ Δαυίδ, ὀπίσω Ἰωὰβ;

¹² καὶ Ἀμεσσαΐ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου, καὶ εἶδεν ἀνὴρ, ὅτι εἰστήκει πᾶς ὁ λαός, καὶ ἀπέστρεψε τὸν Ἀμεσσαΐ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρὸν καὶ ἐπέρριψεν ἐπ' αὐτόν ἱμάτιον, καθότι εἶδε πάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ'

αὐτὸν ἐστηκότα·

¹³ ἡνίκα δὲ ἔφθασεν ἐκ τῆς τρίβου, παρῆλθε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἰωάβ τοῦ διώξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί.

¹⁴ καὶ διῆλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβέλ καὶ εἰς Βαιθμαχὰ καὶ πάντες ἐν Χαρρί, καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν, καὶ ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ.

¹⁵ καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτὸν τὴν Ἀβέλ καὶ Βαιθμαχὰ καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετὰ Ἰωάβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος.

¹⁶ καὶ ἐβόησε γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τείχους καὶ εἶπεν· ἀκούσατε ἀκούσατε, εἶπατε δὴ πρὸς Ἰωάβ· ἔγγισον ἕως ὧδε, καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν.

¹⁷ καὶ προσήγγισε πρὸς αὐτήν, καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· εἰ σὺ εἶ Ἰωάβ; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ. εἶπε δὲ αὐτῷ· ἄκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου. καὶ εἶπεν Ἰωάβ· ἀκούω ἐγώ εἰμι.

¹⁸ καὶ εἶπε λέγουσα· λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις λέγοντες· ἡρωτημένος ἡρωτήθη ἐν τῇ Ἀβέλ καὶ ἐν Δάν εἰ ἐξέλιπον ἃ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν ἐν Ἀβέλ, καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον.

¹⁹ ἐγώ εἰμι εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων Ἰσραὴλ, σὺ δὲ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ἰσραὴλ· ἵνατί καταποντίζεις κληρονομίαν Κυρίου;

²⁰ καὶ ἀπεκρίθη Ἰωάβ, καὶ εἶπεν· ἴλεώς μοι ἴλεώς μοι, εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ διαφθερῶ·

²¹ οὐχ οὕτως ὁ λόγος, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὅρους Ἐφραίμ, Σαβεὲ υἱὸς Βοχορὶ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυίδ· δότε αὐτόν μοι μόνον, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωάβ· ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ριφίησεται πρὸς σὲ διὰ τοῦ τείχους.

²² καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐλάλησε πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς· καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί. καὶ ἀφεῖλε καὶ ἔβαλε πρὸς Ἰωάβ. καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπ' αὐτοῦ ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· καὶ Ἰωάβ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα.

²³ Καὶ ὁ Ἰωάβ πρὸς πάσῃ τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί,

²⁴ καὶ Ἀδωνιρὰμ ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλοῦθ ἀναμιμνήσκων,

²⁵ καὶ Σουσὰ γραμματεὺς, καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς,

²⁶ καὶ γε Ἰρὰς ὁ Ἰαρὶν ἦν ἱερεὺς τοῦ Δαυίδ.

21

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυίδ τρία ἔτη, ἐνιαυτὸς ὁ ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ, καὶ ἐζήτησε Δαυίδ τὸ πρόσωπον Κυρίου. καὶ εἶπε Κύριος· ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ

ἀδικία ἐν θανάτῳ αἱμάτων αὐτοῦ, περὶ οὗ
ἐθανάτωσε τοὺς Γαβαωνίτας.

² καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοὺς
Γαβαωνίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ οἱ
Γαβαωνῖται οὐχ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰσιν, ὅτι ἄλλ' ἢ
ἐκ τοῦ λεύκτου τοῦ Ἀμορραίου, καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ὥμοσαν αὐτοῖς· καὶ ἐζήτησε Σαοὺλ
πατάξαι αὐτούς ἐν τῷ ζηλωσάμην αὐτὸν τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

³ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας· τί
ποιήσω ἡμῖν καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσομαι καὶ
εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν Κυρίου;

⁴ καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνῖται· οὐκ ἔστιν
ἡμῖν ἀργύριον ἢ χρυσίον μετὰ Σαοὺλ καὶ
μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν
ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραὴλ.

⁵ καὶ εἶπε· τί ὑμεῖς λέγετε καὶ ποιήσω ὑμῖν;
καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα· ὁ ἀνὴρ, ὃς
συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς, ὃς
παρελόγισατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς·
ἀφανίσωμεν αὐτόν, τοῦ μὴ ἐστάναι αὐτόν ἐν
παντὶ ὁρίῳ Ἰσραὴλ.

⁶ δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ, καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτούς τῷ Κυρίῳ ἐν
τῷ Γαβαὼν Σαοὺλ ἐκλεκτοὺς Κυρίου. καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἐγὼ δώσω.

⁷ καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μεμφιβοσθὲ
υἱὸν Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ διὰ τὸν ὄρκον
Κυρίου τὸν ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον
Δαυὶδ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ.

⁸ καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς

Ρεσφὰ θυγατρὸς Αἰᾶ, οὓς ἔτεκε τῷ Σαοῦλ,
τὸν Ἑρμωνὶ καὶ τὸν Μεμφιβοσθέ, καὶ τοὺς
πέντε υἱοὺς τῆς Μιχὸλ θυγατρὸς Σαοῦλ, οὓς
ἔτεκε τῷ Ἑσδριῇ υἱῷ Βερζελλὶ τῷ Μουλαθί,

⁹ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν
Γαβαωνιτῶν, καὶ ἐξηλίασαν αὐτοὺς ἐν τῷ
ὄρει ἔναντι Κυρίου, καὶ ἔπесαν οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ
ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν
ἡμέραις θερισμοῦ ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ
θερισμοῦ κριθῶν.

¹⁰ καὶ ἔλαβε Ρεσφὰ θυγάτηρ Αἰᾶ τὸν σάκκον
καὶ ἔπηξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ
θερισμοῦ κριθῶν, ἕως ἔσταξεν ἐπ' αὐτοὺς
ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκε τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταπαῦσαι ἐπ' αὐτοὺς
ἡμέρας καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός.

¹¹ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ ὅσα ἐποίησε
Ρεσφὰ θυγάτηρ Αἰᾶ παλλακὴ Σαοῦλ· καὶ
ἐξελύθησαν, καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Δὰν υἱὸς
Ἰωὰ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων,

¹² καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὅστᾳ
Σαοῦλ καὶ τὰ ὅστᾳ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
παρὰ τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβὶς Γαλαάδ, οἱ
ἔκλεψαν αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθσάν,
ὅτι ἔστησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ, ἣ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαοῦλ
ἐν Γελβουέ,

¹³ καὶ ἀνήνεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὅστᾳ Σαοῦλ
καὶ τὰ ὅστᾳ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ
συνήγαγε τὰ ὅστᾳ τῶν ἐξηλιασμένων.

¹⁴ καὶ ἔθαψαν τὰ ὅστᾳ Σαοῦλ καὶ τὰ ὅστᾳ
Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ ὅστᾳ τῶν

ἡλιασθέντων ἐν γῇ Βενιαμὶν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ τάφῳ Κις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν πάντα, ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς. καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς τῇ γῇ μετὰ ταῦτα.

¹⁵ Καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς ἄλλοφύλοις μετὰ Ἰσραήλ. καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἄλλοφύλων, καὶ ἐξελύθη Δαυίδ.

¹⁶ καὶ Ἰεσβί, ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ραφὰ καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ τριακοσίων σίκλων ὀλκῇ χαλκοῦ καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορύνην, καὶ διενοεῖτο τοῦ πατάξαι τὸν Δαυίδ.

¹⁷ καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ Ἀβессὰ υἱὸς Σαρουίας καὶ ἐπάταξε τὸν ἄλλόφυλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. τότε ὤμοσαν οἱ ἄνδρες Δαυίδ λέγοντες· οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον καὶ οὐ μὴ σβέσης τὸν λύχρον Ἰσραήλ.

¹⁸ καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γέθ μετὰ τῶν ἄλλοφύλων. τότε ἐπάταξε Σεβοχὰ ὁ Ἀστατωθὶ τὸν Σέφ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ραφά.

¹⁹ καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Γὸβ μετὰ τῶν ἄλλοφύλων. καὶ ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἀριωργίμ ὁ Βηθλεεμίτης τὸν Γολιάθ τὸν Γεθθαῖον, καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων.

²⁰ καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γέθ. καὶ ἦν ἀνὴρ μαδῶν, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἔξ

καὶ ἔξ, εἰκοσιτέσσαρες ἀριθμῶ, καὶ γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ραφά.

²¹ καὶ ὠνείδισε τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς Σεμεὶ ἀδελφοῦ Δαυίδ.

²² οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθησαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων ἐν Γέθ τῷ Ραφὰ οἶκος, καὶ ἔπесαν ἐν χειρὶ Δαυίδ, καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ.

22

¹ ΚΑΙ ἐλάλησε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὥδης ταύτης ἐν ἣ ἡμέρᾳ ἐξείλετο αὐτὸν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ,

² καὶ εἶπεν· Κύριε, πέτρα μου καὶ ὀχύρωμά μου καὶ ἐξαιρούμενός με ἐμοί,

³ ὁ Θεός μου φύλαξ μου ἔσται μοι, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, ὑπερασπιστὴς μου καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ μου σωτηρίας μου, ἐξ ἀδίκου σώσεις με.

⁴ αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι Κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

⁵ ὅτι περιέσχον με συντριμμοὶ θανάτου, χεῖμαρροι ἀνομίας ἐθάμβησάν με·

⁶ ὠδῖνες θανάτου ἐκύκλωσάν με, προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου.

⁷ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου βοήσομαι· καὶ ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐν τοῖς ὣσιν αὐτοῦ.

⁸ καὶ ἐταράχθη καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐσπαράχθησαν, ὅτι ἐθυμώθη Κύριος αὐτοῖς.

⁹ ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέδεται, ἄνθρακες ἐξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

¹⁰ καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

¹¹ καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου.

¹² καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ κύκλῳ αὐτοῦ, ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων· ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἄερος.

¹³ ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρακες πυρός.

¹⁴ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ

¹⁵ καὶ ἀπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἥστραψεν ἀστραπὴν καὶ ἐξέστησεν αὐτούς.

¹⁶ καὶ ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης, καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμῇ Κυρίου, ἀπὸ πνοῆς πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ.

¹⁷ ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, εἵλκυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν·

¹⁸ ἐρρύσατό με ἐξ ἐχθρῶν μου ἰσχύος, ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

¹⁹ προέφθασάν με ἡμέραι θλίψεώς μου καὶ ἐγένετο Κύριος ἐπιστήριγμά μου

²⁰ καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμὸν καὶ ἐξείλετό με, ὅτι ἠυδόκησεν ἐν ἐμοί.

²¹ καὶ ἀνταπέδωκέ μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκέ μοι.

²² ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς Κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου,

²³ ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστην ἀπ' αὐτῶν.

²⁴ καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

²⁵ καὶ ἀποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

²⁶ μετὰ ὀσίου ὀσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ

²⁷ καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ στρεβλωθήσῃ.

²⁸ καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων ταπεινώσεις.

²⁹ ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου, Κύριε, καὶ Κύριος ἐκλάμψει μοι τὸ σκότος μου.

³⁰ ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

³¹ ὁ ἰσχυρὸς, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὸ ρῆμα Κυρίου κραταῖον, πεπυρωμένον, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν.

³² τίς ἰσχυρὸς πλὴν Κυρίου; καὶ τίς κτίστης ἔσται πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

³³ ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταιῶν με δυνάμει, καὶ ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν ὁδόν μου·

³⁴ τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφων καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἰστών με·

³⁵ διδάσκων χειρὰς μου εἰς πόλεμον καὶ κατὰξας τόξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί μου.

³⁶ καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου, καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέ με

³⁷ εἰς πλατυσμὸν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἐσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου.

³⁸ διώξω ἐχθρούς μου καὶ ἀφανιῶ αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀναστρέψω ἕως ἂν συντελέσω αὐτούς·

³⁹ καὶ θλάσω αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀναστήσονται καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

⁴⁰ καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον, κάμψεις τοὺς ἐπιστανομένους μοι ὑποκάτω μου·

⁴¹ καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, τοὺς μισοῦντάς με, καὶ ἐθανάτωσας αὐτούς.

⁴² βοήσονται, καὶ οὐκ ἔστι βοηθός, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἐπήκουσεν αὐτῶν.

⁴³ καὶ ἐλέανα αὐτοὺς ὡς χοῦν γῆς, ὡς πηλὸν ἐξόδων ἐλέπτυνα αὐτούς.

⁴⁴ καὶ ρύση με ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. λαός, ὃν οὐκ ἔγνω, ἐδούλευσάν μοι,

⁴⁵ υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν ὧτίου ἤκουσάν μου·

⁴⁶ υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορριφήσονται καὶ σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν.

⁴⁷ ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου,
καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός μου, ὁ φύλαξ τῆς
σωτηρίας μου.

⁴⁸ ἰσχυρὸς Κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί,
παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω μου

⁴⁹ καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν
ἐπεγειρομένων μοι ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρὸς
ἀδικημάτων ρύση με.

⁵⁰ διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν
τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ,

⁵¹ μεγαλύνων τὰς σωτηρίας βασιλέως
αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ
Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

23

¹ ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι·
Πιστὸς Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, καὶ πιστὸς ἀνὴρ,
ὃν ἀνέστησε Κύριος ἐπὶ χριστὸν Θεοῦ Ἰακώβ,
καὶ εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ Ἰσραήλ.

² πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ
λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου.

³ λέγει ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἐμοὶ ἐλάλησε φύλαξ
Ἰσραήλ· παραβολὴν εἰπὼν ἐν ἀνθρώπῳ· πῶς
κραταιώσητε φόβον Θεοῦ;

⁴ καὶ ἐν Θεῷ φωτὶ πρωΐας ἀνατεῖλαι ἥλιος,
τὸ πρωΐ παρῆλθεν ἐκ φέγγους καὶ ὥς ἐξ
ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς.

⁵ οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ;
διαθήκην γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι, ἐτοίμην ἐν
παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην, ὅτι πᾶσα

σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα, ὅτι οὐ μὴ
βλαστήσῃ ὁ παράνομος.

⁶ ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες οὗτοι,
ὅτι οὐ χειρὶ ληφθήσονται,

⁷ καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιᾷσει ἐν αὐτοῖς, καὶ
πλήρες σιδήρου καὶ ξύλον δόρατος, καὶ ἐν
πυρὶ καύσει καυθήσονται αἰσχύνην αὐτῶν.

⁸ Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυίδ·
Ἰεβοσθέ ὁ Χαναναῖος, ἄρχων τοῦ τρίτου
ἐστίν, Ἀδινὼν ὁ Ἀσωναῖος· οὗτος ἐσπάσατο
τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους
στρατιώτας εἰσάπαξ.

⁹ καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεανὰν υἱὸς
πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς Σουδίτου ἐν τοῖς
τρισὶ δυνατοῖς. οὗτος μετὰ Δαυίδ ἦν ἐν
Σερράν, καὶ ἐν τῷ ὀνειδίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς
ἄλλοφύλοις συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον,
καὶ ἀνέβησαν ἀνὴρ Ἰσραήλ·

¹⁰ αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς
ἄλλοφύλοις, ἕως οὗ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ
καὶ προσεκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν
μάχαιραν, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν
μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὁ λαὸς
ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλὴν ἐκδιδύσκειν.

¹¹ καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαΐα υἱὸς Ἀσὰ ὁ
Ἀρουχαῖος. καὶ συνήχθησαν οἱ ἀλλόφυλοι εἰς
Θηρία, καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης
φακοῦ, καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἐκ προσώπου
ἄλλοφύλων·

¹² καὶ ἐστηλώθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ
ἐξείλατο αὐτὴν καὶ ἐπάταξε τοὺς

ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην.

¹³ καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριάκοντα καὶ ἦλθαν εἰς Κασὼν πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ, καὶ τάγμα τῶν ἀλλοφύλων παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ραφαΐμ·

¹⁴ καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

¹⁵ καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ καὶ εἶπε· τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

¹⁶ καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἔλαβαν καὶ παρεγένοντο πρὸς Δαυίδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτὸ καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ

¹⁷ καὶ εἶπεν· ἴλεώς μοι, Κύριε, τοῦ ποιῆσαι τοῦτο, εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι· καὶ οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό. ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί.

¹⁸ καὶ Ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισί. καὶ αὐτὸς ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν·

¹⁹ ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων ἔνδοξος, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν

τριῶν οὐκ ἦλθε.

²⁰ καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς ἔργοις ἀπὸ Καβεσεήλ, καὶ αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς δύο υἱοὺς Ἀριήλ τοῦ Μωάβ· καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος·

²¹ αὐτὸς ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγυπτίον, ἄνδρα ὁρατόν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάθρας, καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ράβδῳ καὶ ἥρπασε τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ.

²² ταῦτα ἐποίησε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαέ, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς·

²³ ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθε· καὶ ἔταξεν αὐτὸν Δαυὶδ πρὸς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως·

²⁴ Ἀσαήλ ἀδελφὸς Ἰωάβ (οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα), Ἐλεανὰν υἱὸς Δουδὶ πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ.

²⁵ Σαμαΐ ὁ Ἀρουδαῖος, Ἐλικὰ ὁ Ἀρωδαῖος,

²⁶ Σελλῆς ὁ Κελωθί, Ἰρας υἱὸς Ἐκκάς ὁ Θεκωίτης,

²⁷ Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθίτης ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσωθίτου,

²⁸ Ἑλλῶν ὁ Ἀωίτης, Μοορέ ὁ Νετωφαθίτης,

²⁹ Ἑθθὶ υἱὸς Ριβὰ ἐκ Γαβαῆθ υἱὸς Βενιαμίν,

³⁰ Βαναίας ὁ Φαραθενίτης, Οὐρὶ ἐκ Ναχαλιγαίας,

³¹ Ἀβιήλ υἱὸς τοῦ Ἀραβωθίτου, Ἀζμῶθ ὁ

Βαρσαμίτης,

³² Ἐλιασοῦ ὁ Σαλαβωνίτης, υἱοὶ Ἰαβάν,
Ἰωνάθαν,

³³ Σαμνάν ὁ Ἀρωδίτης, Ἀχιάν υἱὸς Ἀραΐ
Σαραουρίτης,

³⁴ Ἀλιφαλέθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου, υἱὸς τοῦ
Μαχαθί, Ἐλιάβ υἱὸς Ἀχitóφελ τοῦ
Γελωνίτου,

³⁵ Ἀσραΐ ὁ Καρμήλιος, Φαραΐ ὁ Ἐρχί,

³⁶ Γάαλ υἱὸς Νάθαν ἀπὸ δυνάμεως, υἱὸς
Γαλααδεΐ,

³⁷ Ἐλιὲ ὁ Ἀμμανίτης, Γελωραΐ ὁ Βηρωθαῖος
αἴρων τὰ σκεύη Ἰωάβ υἱοῦ Σαρουΐας,

³⁸ Ἰρὰς ὁ Ἰεθιραῖος, Γαρήβ ὁ Ἐθθεναῖος,

³⁹ Οὐρίας ὁ Χετταῖος· οἱ πάντες τριάκοντα
καὶ ἑπτὰ.

24

¹ ΚΑΙ προσέθετο ὀργὴν Κύριος ἐκκαῆναι ἐν
Ἰσραήλ, καὶ ἐπέσεισε τὸν Δαυὶδ ἐν αὐτοῖς
λέγων· βάδιζε, ἀρίθμησον τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν
Ἰούδαν.

² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ ἄρχοντα
τῆς ἰσχύος τὸν μετ' αὐτοῦ· δίελθε δὴ πάσας
φυλάς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως
Βηρσαβεὲ καὶ ἐπίσκεψαι τὸν λαόν, καὶ
γνώσομαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ.

³ καὶ εἶπεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ
προσθεΐη Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὸν λαὸν
ὥσπερ αὐτοὺς καὶ ὥσπερ αὐτοὺς
ἐκατονταπλασίονα, καὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου

μου τοῦ βασιλέως ὀρώντες· καὶ ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς ἵνατί βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ;

⁴ καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως
πρὸς Ἰωάβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς
δυνάμεως. καὶ ἐξῆλθεν Ἰωάβ καὶ οἱ ἄρχοντες
τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως
ἐπισκέψασθαι τὸν λαὸν τὸν Ἰσραήλ.

⁵ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην καὶ
παρενέβαλον ἐν Ἀροὴρ ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως
τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γὰδ καὶ Ἐλιέζερ.

⁶ καὶ ἦλθον εἰς Γαλαὰδ καὶ εἰς γῆν
Θαβασών, ἥ ἐστὶν Ἀδασαί, καὶ παρεγένοντο
εἰς Δανιδὰν καὶ Οὐδὰν καὶ ἐκύκλωσαν εἰς
Σιδῶνα.

⁷ καὶ ἦλθον εἰς Μάψαρ Τύρου καὶ εἰς πάσας
τὰς πόλεις τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Χαναναίου
καὶ ἦλθαν κατὰ νότον Ἰούδα εἰς Βηρσαβεὲ

⁸ καὶ περιώδευσαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ
παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ
εἴκοσιν ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.

⁹ καὶ ἔδωκεν Ἰωάβ τὸν ἀριθμὸν τῆς
ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ
ἐγένετο Ἰσραὴλ ὀκτακόσiai χιλιάδες ἀνδρῶν
δυνάμεως σπωμένων ρομφαίαν καὶ ἀνὴρ
Ἰούδα πεντακόσiai χιλιάδες ἀνδρῶν
μαχητῶν.

¹⁰ καὶ ἐπάταξε καρδίᾳ Δαυὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ
ἀριθμῆσαι τὸν λαόν, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Κύριον· ἡμαρτον σφόδρα, ὃ ἐποίησα νῦν,
Κύριε· παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ
δούλου σου, ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα.

¹¹ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ τὸ πρῶτον. καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Γὰδ τὸν προφῆτην τὸν ὀρώντα λέγων·

¹² πορεύθητι καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ λέγων· τάδε λέγει Κύριος· τρία ἐγὼ εἰμι αἶρω ἐπὶ σέ, καὶ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἐν ἑξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι.

¹³ καὶ εἰσῆλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ καὶ ἀνήγγειλε καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι, εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῇ σου, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἔσονται διώκοντές σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου· νῦν οὖν γνῶθι καὶ ἰδὲ τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ρῆμα.

¹⁴ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γὰδ· στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστίν· ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω·

¹⁵ καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυὶδ τὸν θάνατον. καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν, καὶ ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρῶθεν ἕως ὥρας ἀρίστου, καὶ ἤρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

¹⁶ καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ παρεκλήθη Κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ διαφθεῖροντι ἐν τῷ λαῷ· πολὺ νῦν, ἄνες τὴν χεῖρά σου· καὶ ὁ

ἄγγελος Κυρίου ἦν παρὰ τῇ ἄλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

¹⁷ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύριον ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύποντα ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ἡδίκησα καὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ἐκακοποίησα, καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω δὴ ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου.

¹⁸ καὶ ἦλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβηθι καὶ στῆσον τῷ Κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἄλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

¹⁹ καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γὰδ, καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος.

²⁰ καὶ διέκυψεν Ὀρνὰ καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν Ὀρνὰ καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

²¹ καὶ εἶπεν Ὀρνὰ· τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ; καὶ εἶπε Δαυὶδ· κτήσασθαι παρὰ σοῦ τὸν ἄλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ συσχεθῇ ἡ θραῦσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ.

²² καὶ εἶπεν Ὀρνὰ πρὸς Δαυὶδ· λαβέτω καὶ ἀνενεγκάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· ἰδοὺ οἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκευὴ τῶν βοῶν εἰς ξύλα.

²³ τὰ πάντα ἔδωκεν Ὀρνὰ τῷ βασιλεῖ, καὶ

εἶπεν Ὁρνά πρὸς τὸν βασιλέα· Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογῆσαι σε.

²⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὁρνά· οὐχί, ὅτι ἀλλὰ κτώμενος κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀλλάγματι, καὶ οὐκ ἀνοίσω τῷ Κυρίῳ μου Θεῷ ὀλοκαύτωμα δωρεάν· καὶ ἐκτήσατο Δαυὶδ τὸν ἄλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων πεντήκοντα.

²⁵ καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον Κυρίῳ. καὶ ἀνῆνεγκεν ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς. καὶ προσέθηκε Σαλωμών ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ, ὅτι μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις. καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῇ γῇ, καὶ συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραήλ.

Η Παλαιά Διαθήκη κατά τη μετάφραση των εβδομήκοντα (Ο') | SEPTUAGINTA The Old Testament in Ancient Greek, Septuagint translation

Public Domain

© Orthodox Media Network

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

ORTHODOX MEDIA NETWORK-ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

A Voice from the Heart of Mount Athos to the World

Orthodox Media Network (<https://vivlos.link/DEqNY>) was founded on Mount Athos – the only monastic republic in the world – with main mission to promote the Holy Scriptures and preserve the spiritual and cultural heritage of Orthodox monasticism, using mainly the internet. Since 2010, its founder and General Secretary, Apostolos Vavylis, has become the first person internationally to record the entire Bible in both the original ancient Greek text and its modern Greek translation. This work – unprecedented in Orthodox tradition – has reached and inspired millions:

* Over 15 million people (estimated) have listened to at least one chapter of the recorded Bible.

* Hundreds of independent accounts across nearly every digital platform, share these recordings in countless forms.

We have never claimed copyright or demanded takedowns of these reproductions — because our goal is not profit, but the free and faithful dissemination of the Word of God and the blessing it brings to the world. We welcome anyone that would like to publicly share our work with the only condition to publish the present text as a minimum respect to our mission.

* Our vision:

To place a Bible in every Greek-speaking home, wherever it may be on earth.

There are an estimated 17 million Greeks living in nearly 100 countries.

* If you wish to support or partner with us, please contact:

* vivlos.net@gmail.com

The Old Testament (Septuaginta)

[https://youtube.com/playlist?](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

[list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

[https://youtube.com/playlist?](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

[list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

We are a voice of Orthodoxy, a witness of the Word, and a blessing to the Nations.

2026-02-12

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Feb 2026 from source files dated 12 Feb 2026

ca02bfb2-f119-5bc3-ba15-888748b9800a